

روش های اجرایی در ساماندهی

امور اموال فرهنگی

زمستان ۱۳۹۹

مهردی بزار دستفروش

امور موزه های استان آذربایجان شرقی

فهرست مطالب:

شماره صفحه	
۱-مفاهیم، تعاریف و شناخت اموال فرهنگی، باز تعریف فرهنگ و امور فرهنگی	۳
۲-اموال فرهنگی و انواع آن	۶
۳-دفاتر و اسناد ثبت اموال فرهنگی	۹
۴- نحوه ورود و خروج اموال منقول فرهنگی	۱۱
۵- صدور شناسنامه برای اموال فرهنگی	۱۴
۶- ارزش اموال و لزوم نگهداری اموال فرهنگی	۱۵
۷- مبانی حقوقی اموال (داخلی، بین المللی)	۱۸
۸- ساماندهی اموال و ایجاد بانک اطلاعاتی اموال منقول تاریخی	۲۲
۹- مکانیزم برگزاری هیئت‌های عالی کارشناسی درباره اموال فرهنگی – تاریخی (خرید، ارزیابی، تعیین نرخ بیمه ای)	۲۶
۱۰- آشنایی با نحوه پذیرش هدايا و تحويل اموال از مبادی ورودی به سازمان	۲۶
۱۱- مکانیزم نظارت بر کلیه نقل و انتقالات اموال موزه ای و فرهنگی تاریخی شامل: برگزاری نمایشگاههای درون و برون سازمانی، نمایشگاههای خارج از کشو و انتقال قطعی بین موزه ها	۳۱
۱۲- آشنایی با نحوه عملکرد امنای اموال فرهنگی – تاریخی	۳۷
۱۳- آشنایی با چگونگی نظارت بر نحوه نگهداری و مرمت اموال فرهنگی – تاریخی	۳۸
۱۴- مروری بر وظایف فرابخشی (درون سازمانی)	۴۴

۱- مفاهیم، تعاریف و شناخت اموال فرهنگی، باز تعریف فرهنگ و امور فرهنگی

تعریف اموال فرهنگی :

اموال فرهنگی به اموالی گفته می شود که اهمیت آن از نظر باستان شناسی، تاریخی، مذهبی، هنری یا علمی به وسیله دولت مشخص شده باشد.

تعریف میراث فرهنگی :

میراث فرهنگی به عنوان زیربنای فرهنگ جامعه، پشتونه معنویت و موجودیت و شناسنامه و سند هویت ملی هر ملت محسوب و طیفی گسترده دارد که تمامی دستاوردهای انسان را در جریان تاریخ در بر می گیرد.

تعریف اثر :

در عرف دستگاه ناظر بر میراث فرهنگی، هر شئ یا هر کالبد و یا هر زمینه ای که نشانی و نمودی از معارف و بینش و هنر و خلاقیت و سیر تکوین تاریخ و زندگی انسان در دوره های مختلف تاریخی سرزمین مبدأ اثر را در بر گرفته باشد اثر است که به هر تقدير نشانی از ردپای تاریخ را معرفی و بیان می کند.

شناخت اموال فرهنگی :

۱- آثار تاریخی (غیرمنقول) :

بناهای و مجموعه های و اماكن و محوطه های تاریخی، نگاره های تندیس های و پیکره های و کتیبه های و نقوش و آذین های و هر عنصر تاریخی دیگر که به آثار متصل یا متکی و یکصد سال و بیشتر از عمر آنها گذشته باشد و آثار واجد شئون ملی و نظایر آنها .

۲- اموال فرهنگی (منقول) :

عبارت از اشیاء تاریخی (عتیقه) که واجد اطلاعات با ارزش تاریخی بوده و یکصد سال و بیشتر از عمر آنها گذشته باشد، ولو آنکه به لحاظ ارزش مالی ناچیز جلوه کند و یا از شکل اولیه افتاده باشند مانند اشیاء به دست آمده از حفاریها و هر شئ که اصطلاحاً به آن زیرخاکی می گویند.

۳- اشیاء عتیقه خارجی :

اشیایی است که در کشور مبداء شیء یا در کشور محل کشف و یا در ایران عتیقه شناخته شود.

۴- اموال و آثار هنری - تاریخی :

اموالی است که یکصد سال و بیشتر از عمر آنها گذشته باشد مانند انواع خط، تذهیب، نقاشی و هر نوع آثاری از این دست که بر هر زمینه‌ای ساخته شده باشد از قبیل حکاکی، منبت، خاتم و انواع دست ساختها و دست بافت‌های با ارزش هنری.

۵- اموال و آثار فرهنگی - تاریخی :

آثاری است که یکصد سال از عمر آنها گذشته باشد مانند کتابهای خطی مصور و کمیاب، نقش‌آمیانه - آثار و اموال موضوع مردم‌شناسی و نظایر آن.

۶- آثار هنرهاي سنتی :

آثاری است که معرف و موضع هنرهاي سنتی و دستی است و دامنه خلق آن تا به امروز کشیده شده است مانند انواع طرحهای قالی و کاشی و گره سازی و غیره.

۷- آثار فرهنگی :

آثاريست که بيش از يکصد سال قدمت نداشته باشد. مانند نسخ خطی فرمانها و غيره

۸- آثار هنری :

کليه آثار هنري که بيش از يکصد سال عمر نداشته باشد مانند هنرهاي مردمي و هنر رسمي.

۹- آثار هنری و فرهنگی خارجی :

آثاری است که در کشور مبداء اثر و یا ایران هنری شناخته شود.

باز تعریف فرهنگ و امور فرهنگی:

تعریف فرهنگ :

فرهنگ مجموعه‌ای از دست آوردهای معنوی جوامع انسانی است که از نسلی به نسل دیگر از طریق آموزش‌های غیر رسمی منتقل می‌شود.

فرهنگ آن چیزی است که مردم با آن زندگی می‌کنند. فرهنگ از آن مردم است. (ادوارد تایلور) ۱۹۱۷-۱۸۳۲ (فرهنگ را، مجموعه پیچیده‌ای از دانش‌ها، باورها، هنرها، قوانین، اخلاقیات، عادات و هرچه که فرد به عنوان عضوی از جامعه خویش فرامی‌گیرد تعریف می‌کند. هر منطقه از هر کشوری می‌تواند فرهنگ متفاوتی با دیگر مناطق آن کشور داشته باشد. فرهنگ به وسیله آموزش غیر رسمی، به نسل بعدی منتقل می‌شود

فرهنگ، راه مشترک زندگی، اندیشه و کنش انسان در یک جامعه است. فرهنگ در بر گیرنده:

۱- سازگاری کلی با نیازهای غریزی و فطری واقعی و اقتصادی با محیط جغرافیایی پیرامون

۱. ۲- سازمان مشترکی که برای فرونشاندن نیازهای اجتماعی و سیاسی که از محیط پیرامون برخواسته‌اند، پیدا شده‌است؛

۲. ۳. مجموعه مشترکی از اندیشه‌ها و دستاوردها.

فرهنگ شامل هنر، ادبیات، علم، آفرینش‌ها، فلسفه و دین است. فرهنگ‌ها دارای عناصر بسیارند که به‌طور آمیزه و نامیزه معنایی در جامعه شناورند و درست از میان خودآگاه و ناخودآگاه هوشیاری اجتماعی عبور می‌کند. مردم برای تغییر فرهنگی خود لازم است زحمت زیادی بکشند. زیرا فرهنگ خواهان مانایی است. اما رسانه‌های جمعی می‌تواند آن را از راه بیگمان تغییر دهد. در برابر فرهنگ، تافرهنگ است و عبارت است از آنچه جامعه با آن تعامل دارد ولی فرهنگ نیست. مانند اقلیم، آب و هوا، زن، حوادث، وجود یا عدم وجود منابع طبیعی، سنت‌های الهی، بیماری‌ها و....

اجزای فرهنگ

دانش-باورها-ایدئولوژی-ارزش-اخلاق-هنر-زیبایی شناسی

سایر اجزاء:

قانون

عادت

میراث فرهنگی

بخشی از فرهنگ را هم سنت‌ها و مراسم می‌سازند. آن‌ها تفکر و باوری‌اند که برخوردار از آدابی تکرار شونده‌اند. به سخن دیگر، آیین‌ها سنت‌ها اعمالی تکراری پیرامون فرهنگ‌اند. همین فرهنگ است که مرزهای یک جامعه و باورهای مردمان آن را مشخص می‌کند و هویت آنان را شکل می‌دهد و می‌سازد.

۲- اموال فرهنگی و انواع آن

اموال منقول تاریخی - فرهنگی و هنری
براساس تعاریف ارائه شده در آئین نامه اموال تاریخی - فرهنگی و هنری نهادهای عمومی و دولتی مصوب ۱۳۸۱/۱۲/۰۷

اموال تاریخی و فرهنگی :

اموال تاریخی

اموال فرهنگی

اموال هنری

اموال مطالعاتی

اموال تقلبی یا جعلی

آیین‌نامه‌ی اموال فرهنگی تاریخی و هنری نهادهای عمومی و دولتی
مصطفوی ۱۳۸۱/۱۲/۷ هیات وزیران

ماده ۱- اموال فرهنگی، تاریخی و هنری به اموالی گفته می‌شود که از نظر علمی، تاریخی، فرهنگی، باستان‌شناسی، دیرین‌شناسی و هنری حائز اهمیت بوده و بیش از یک صد سال از تاریخ ساخت آن گذشته و به یکی از انواع زیر تعلق داشته باشد:

الف- اموال فرهنگی تاریخی:

به اموالی گفته می‌شود که نشانگر تحول حیات و هویت فرهنگی تاریخی انسان یا وقوع وقایع تاریخی در ادوار یا دوره‌هایی خاص باشد و به نحوی از احیاء گوشه‌ای از حرکت تاریخی فرهنگی انسان را در مقیاس

ملی یا منطقه‌ای یا بین‌المللی نشان دهد یا نشانگر ظهر، حیات و انقراض تمدن‌های تاریخی بوده و از محوطه‌های باستانی واقع در خشکی یا بستر دریاها، در اثر حفاری علمی یا علل دیگر کشف شود.

تبصره - آثار دیرین‌شناسی، شامل مجموعه‌ها و نمونه‌های نادر جانورشناسی، گیاه‌شناسی، معدن‌شناسی، انسان‌شناسی، بقایای نباتی و جانوری ما قبل تاریخ و ترکیبات نادر زمین‌شناسی در حکم اموال فرهنگی تاریخی محسوب می‌شود.

ب- اموال تاریخی:

این اموال نشانگر وقوع وقایع تاریخی، علوم و فنون، تاریخ نظامی و اجتماعی و همچنین زندگی رهبران و مشاهیر تاریخی، علمی، مذهبی، فرهنگی و هنری می‌باشد.

ج- اموال فرهنگی:

به اموال منقولی اطلاق می‌شود که نشانگر وجود مختلف زندگی انسان در دوره متأخر تاریخی بوده و پژوهش در آنها موجب بازشناسی صورت تاریخی فرهنگی زندگی جوامع انسانی می‌شود، از قبیل آثار مردم‌نگاری، مردم‌شناسی، فرهنگ و هنر بومی، آرشیوهای (بایگانی‌های) صدا و تصویر، تمبر و امثال آن.

د- اموال هنری:

به کلیه‌ی آثار هنری در رشته‌های مختلف هنرهای تجسمی اعم از هنرهای سنتی و بومی یا معاصر، ایرانی یا غیر ایرانی، گفته می‌شود که ساخته مشاهیر هنرمندان رشته‌های مختلف هنری بوده یا در تاریخ هنر، جزء آثار شاخص هنری محسوب می‌شوند یا نشانگر آغاز یا اوج سبک یا مکتب یا دوره هنری مشخص باشند.

ه- اموال مطالعاتی:

قطعه‌ای از یک اثر فرهنگی تاریخی یا هنری است که فاقد نقش کامل، خط و حیثیت مستقل فرهنگی بوده یا فاقد ارزش حفاظتی باشد و صرفاً از نظر تشخیص دوره تاریخی، جنس و ترکیب عناصر آن ارزش مطالعاتی داشته باشد.

و- اموال تقلیبی یا جعلی:

به اموالی گفته می‌شود که با سوء نیت از روی یک اثر فرهنگی تاریخی و هنری خاص تقلید یا با استفاده از نقوش، خطوط و اشکال فرهنگی تاریخی در دوره معاصر ساخته شده است.

تبصره ۱- تعیین تکلیف اموال مطالعاتی، تقلیبی و جعلی از نظر املاع نگهداری یا واگذاری بلاعوض و فروش اموال مطالعاتی بر عهده بالاترین مقام دستگاه اجرایی خواهد بود.

۱- از آنجا که اشیاء بدل - تقلیبی با سوء نیت خاصی از روی شیء اصل ساخته شده و در صورت اعاده این اموال بدلی به متصرف قبلی، اموال مذکور مجدداً وارد بازار غیر قانونی معامله و قاچاق اموال فرهنگی خواهد شد و چون استرداد آنها به متصرف قبلی، امکان وقوع جرم مشابه را تشدید می‌کند، صدور حکم به ضبط آنها به نفع دولت، با توجه به قانون عمومی ناظر به موضوع موجه‌تر می‌باشد.

بر اساس کنوانسیون ۱۹۷۰ (کنوانسیون اتخاذ تدبیر لازم برای ممنوع کردن و جلوگیری از ورود و صدور و منتقال مالکیت غیر قانونی اموال فرهنگی)

اموال فرهنگی اموالی هستند اعم از مذهبی یا غیر مذهبی که به وسیله هر دولت، اهمیت آنها از نظر باستان شناسی ماقبل تاریخ - تاریخی - ادبی - هنری یا علمی مشخص شده و به انواع زیر تعلق دارند: مجموعه های نادر جانور شناسی و گیاه شناسی و اشیای واجد اهمیت دیرین شناسی اموال مربوط به تاریخ از جمله تاریخ علوم و فنون - تاریخ نظامی و اجتماعی و همچنین زندگی رهبران متغیران - دانشمندان و هنرمندان ملی و رویدادهای مهم تاریخی دستاوردهای کاوش های باستان شناسی به صورت قانونی و غیر قانونی و اکتشافات باستان شناسی عناصر حاصل از تجزیه و تفکیک بنایهای تاریخی (عناصر وابسته به معماری) اشیائی که دارای بیش از ۱۰۰ سال قدامت دارد. اشیاءی میراث شناسی اموالی که واجد اهمیت هنری هستند مثل تابلو های نقاشی- و آثار هنری که حاصل دست یک هنرمند باشد. آثار اصیل هنر پیکر تراشی و مجسمه سازی - کنده کاری ها - مهر ها نسخ خطی نادر و آثار اوایل صنعت چاپ و نمونه های چاپ سنگی و انتشارات قدیمی دارای اهمیت. تمبر های پستی به صورت تک یا مجموعه ای بایگرانی های صوتی و تصویری کلیه اثاثیه ای که بیش از ۱۰۰ سال قدامت دارند و ابزار الات موسیقی قدیمی.

اموال منقول تاریخی و فرهنگی مجاز :

به اموالی اطلاق می گردد که حاصل کند و کاو نبوده و ممکن است به صورت موروشی در یک خانواده از نسلی به نسلی دیگر منتقل گردد. نظیر تابلو های نقاشی و مینیاتور- فرش و منسوجات - آثار مربوط به بعد از دوره صفوی و نسخ خطی . براساس قانون نگهداری - خرید و فروش آنها در داخل کشور مجاز اما خروج آنها از کشور امکان پذیر نمی باشد. اموال تاریخی فرهنگی غیر مجاز به اموالی اطلاق می گردد که حاصل کند کاو از زیر زمین بوده و منشاء حصول و بدست آوری آنها کاوش زمین می باشد که به آنها اشیای زیر خاکی گفته می شود . به لحاظ قانون تلاش برای به دست آوری - نگهداری - خرید و فروش در داخل کشور و نیز خروج آن از کشور به طور کلی غیر مجاز و ممنوع می باشد.

اشیای تقلیبی یا جعلی به آثاری گفته می شود که در دوره معاصر ساخته شده باشد و از حیث نقوش خطوط شکل جنس اندازه حجم و وزن شبیه آثار تاریخی فرهنگی اصیل باشد و با سوء نیت ساخته شده باشد .

آثار کپی یا مولاژ :

به آثاری گفته می شود که بدون سوء نیت از روی یک نمونه اثر تاریخی فرهنگی و هنری در جنس یا ابعاد یا رنگ متفاوت و به قصد معرفی تجاری یا آموزشی ساخته شده و نام کارگاه یا سازنده آن در محل قابل رویت حک شده باشد.

۳-دفاتر و اسناد ثبت اموال فرهنگی

هر موزه اعم از کوچک یا بزرگ، به دلایلی که قبل اشاره شد می باید کلیه آثار نمایشگاهی، ذخایر مواد و نمونه های مطالعاتی را در دفاتر و اسناد قانونی که به همین منظور تهیه شده اند ثبت و ظبط کند. مهمترین این دفاتر و اسناد عبارتند از:

۱- دفتر ثبت کل:

این دفتر مشتمل بر اسناد ویژه لیست خصوصیات کلی انواع آثار است و اشیاء صرفنظر از نوع آنها منحصرا به ترتیب وصول و ورود آنها به موزه در این دفتر ثبت می شوند.

تکمیل این دفتر از مهمترین وظایف جموداران اموال فرهنگی و موزه داران مسئول است و قانونا ملزم به انجام آن هستند. این دفاتر برگ شماری و پلمپ می شوند و باید از هر گونه قلم خوردگی، خدشه و کسری صفحات عاری باشند.

۲- دفتر ثبت ساخت آثار

دفاتر ثبت ساخت اشیاء شامل فرمهای ویژه ثبت کتب و اسناد خطی، انواع فرش و فرم شماره ۹ اموال دولتی است، که مختص ثبت سایر آثار نفیسه و عتیقه است.

دفاتر اخیر به ویژه در موزه های بزرگ که دارای بخش های مجزا و متمایز ند جهت ثبت آثار هر بخش و کنترل موجودیها ، تعیین نقایص و مواد تکراری در هر قسمت و نظارت بر شرایط خاص حفاظت فنی لنوع آثار و سایر اقدامات جانبی بسیار مفید و کارسازند.

۳- دفتر ثبت آثار امانی و عبوری

به همان دلایلی که مواد نمایشگاهی به ثبت می رسند، ضرورت دارد آثاری که موقات در نمایشگاهها وجود دارند و یا جهت بازسازی در کارگاه مرمت نگهداری می شوند به ثبت برسند. در دفتر ویژه ثبت آثار عبوری و امانی، جزئیات آثار، زمان ورود و مبداء هر شئ ذکر خواهد شد و به هنگام خروج اشیاء مجوز قانونی، مقصد و زمان خروج آنها ثبت می شود. این دفتر مدرک معتبر و قابل استنادی در نمایشگاههای آثار امانی و عبوری است .

۴- برگه یا فیش اطلاعاتی - بانک اطلاعات یا آرشیو

فعالیتهای آموزشی و عرضه خدمات پژوهشی در موزه، بدون شناخت کامل آثار میسر نمی شود. بدین لحاظ تنظیم و تدوین برگه های اطلاعاتی و در نهایت تشکیل بانک اطلاعات یا آرشیو در موزه ها را با جمع آوری وسیعترین آگاهیها و تکمیل برگه ها از طریق تهیه عکس رنگی و طرح آثار، صورت می پذیرد. این برگه ها از نظر اقدامات حفاظتی و پژوهشی منابع معتبر و مستندی خواهد بود.

نکته مهم آن است که دفاتر و مدارک مربوط به آثار به هیچ وجه نباید در دسترس دیگران قرار گیرد.

برگه یا شناسنامه تفصیلی آثار موزه های

هر برگه یا فرم اطلاعات مربوط به اموال فرهنگی به طور کلی حاوی بخشی از پرسشها و موارد زیر است. در اینجا کوشیده شده است که کلی ترین و عمومی ترین موارد ذکر خصوصیات آثار را بیان کنیم و الزاماً کلیه موارد زیر و پرسشها مربوطه درباره یک نوع اثر مصدق نخواهد داشت.

۱- نام و نوع شئ

۲- شماره برچسب- شماره مسلسل دفتر کل

۳- نام سازمان- موزه و بخشی که شئ به آن تعلق دارد.

۴- شئ نمایشگاهی یا ذخیره است.

۵- طبقه خاص شئ به لحاظ تعلق به گروههای هنری، باستانی، مردم شناسی، علمی و

۶- دوره نقش تاریخی شئ

۷- منشاء جغرافیایی شئ

۸- نام سازنده، هنرمند یا قوم و مردمی که شئ با آنان نسبتی داشته است.

۹- کاربرد شئ، همانند ابزار کشاورزی، لوازم منزل، تزئینی و

۱۰- جنس و مواد متشكله کل و اجزاء شئ

۱۱-ابعاد، وزن ، رنگ و سایر کمیتها

۱۲-وضعیت و نقایص شی

۱۳-توصیف مضامین و حالات اثر

۱۴-چگونگی دستیابی موزه یه شیء (خریداری-اهداء-حفاری) و مالکیتهای قبلی.

۱۵-سایر اطلاعات جزئیات و مرمتها احتمالی

۱۶-تاریخ تکمیل برگه

۱۷-ارجاع به عکس و فیلم همراه ذکر شماره و درج مشخصات کتابشناسی

همزمان با ثبت خصوصیات آثار، مناسب تر خواهد بود که برخی اقدامات نظیر عکسبرداری، تهیه صورت اقلام مصدوم، تهیه فهرست مواد تکراری و لیست کمبودهای مجموعه ها و نظافت اولیه آثار و سایر اقدامات جانبی صورت پذیرد.

۴- نحوه ورود و خروج اموال منقول فرهنگی سازمان

مبادی ورودی اموال تاریخی فرهنگی بـ سـازمان:

۱- اموال حاصل از فعالیت های باستان شناسی - اموال فرهنگی تاریخی حاصل از حفاری های علمی باستان شناسی حداکثر یک ماه بعد از فصل حفاری، به واحد اداری ذیربط تحویل و مفاد این آیین نامه در مورد آنها اعمال خواهد شد.

۲- اموال توقیفی از مراجع قضائی و انتظامی موادی از قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) مصوب

۰۲/۰۷/۱۳۵۷

ماده ۵۵۹- هر کس اشیاء و لوازم و همچنین مصالح و قطعات آثار فرهنگی- تاریخی را از موزه ها و نمایشگاهها، اماكن تاریخی و مذهبی و سایر اماكن که تحت حفاظت یا نظارت دولت است سرقت کند یا با علم به مسروقه بودن، اشیاء مذکور را بخرد یا پنهان دارد، در صورتی که مشمول مجازات حد سرقت نگردد، علاوه بر استرداد آن به حبس از یک تا پنج سال محکوم می شود.

ماده ۵۶۱- هرگونه اقدام به خارج کردن اموال تاریخی- فرهنگی از کشور هر چند به خارج کردن آن نیانجامد قاچاق محسوب و مرتكب علاوه بر استرداد اموال به حبس از یک تا سه سال و پرداخت جریمه معادل دو برابر قیمت اموال موضوع قاچاق محکوم می گردد.

تبصره- تشخیص ماهیت تاریخی- فرهنگی به عهده سازمان میراث فرهنگی کشور می‌باشد.

ماده ۵۶۲- هرگونه حفاری و کاوش به قصد به دست آوردن اموال تاریخی- فرهنگی ممنوع بوده و مرتکب به حبس از شش ماه تا سه سال و ضبط اشیاء مکشوفه به نفع سازمان میراث فرهنگی کشور و آلات و ادوات حفاری به نفع دولت محکوم می‌شود. چنانچه حفاری در اماکن و محوطه‌های تاریخی که در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده است یا در بقاع متبرکه و اماکن مذهبی صورت گیرد. علاوه بر ضبط اشیاء مکشوفه و آلات و ادوات حفاری مرتکب به حداکثر مجازات مقرر محکوم می‌شود.

تبصره ۱- هرکس اموال تاریخی، فرهنگی موضوع این ماده را حسب تصادف به دست آورد طبق مقررات سازمان میراث فرهنگی کشور نسبت به تحويل آن اقدام ننماید به ضبط اموال مکشوفه محکوم می‌گردد.

تبصره ۲- خرید و فروش اموال تاریخی ، فرهنگی حاصل از حفاری به مجازات مقرر محکوم می‌شود.

ماده ۵۶۸- در مورد جرائم مذکور در این فصل که به وسیله اشخاص حقوقی انجام شود، هر یک از مدیران و مسئولان که دستور دهنده باشد، بر حسب مورد به مجازاتهای مقرر محکوم می‌شوند.

تبصره- اموال فرهنگی- تاریخی حاصله از جرائم مذکور در این فصل تحت نظر سازمان میراث فرهنگی کشور توقیف و در کلیه مواردی که حکم به ضبط و استرداد اموال وسائل، تجهیزات و خسارت داده می‌شود به نفع سازمان میراث فرهنگی کشور مورد حکم قرار خواهد گرفت.

همچنین براساس تبصره ماده ۲ قانون اساسنامه سازمان میراث فرهنگی کشور مصوب ۱۳۶۷/۰۲/۱۰ کلیه دادگاه‌ها - گمرکات - نیروهای انتظامی و دستگاه‌های دولتی نظیر آنها که به نحوی نسبت به ضبط اموال اقدام می‌نمایند موظف به در اختیار قرار دادن اموالی که دارای ارزش فرهنگی - تاریخی می‌باشند به سازمان میراث فرهنگی هستند.

الحق یک ماده به عنوان ماده ۵۶۶ مکرر به کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی سال ۱۳۷۵ مصطفی ۱۳۸۸/۰۴/۲۴

ماده ۵۶۶ مکرر - هر کس نمونه تقلیبی آثار فرهنگی - تاریخی اعم از ایرانی و خارجی را به جای اثر اصلی بسازد یا آن را به قصد عرضه، قاچاق یا فروش، معرفی، حمل یا نگهداری کند یا با آگاهی از تقلیبی بودن اثر خریداری کند به حبس از نود و یک روز تا شش ماه و جزای نقدی معادل نصف ارزش اثر اصلی با اخذ نظر کارشناس از سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری محکوم می‌شود.

تبصره ۱- نمونه تقلیبی به اشیایی اطلاق می‌گردد که در دوره معاصر ساخته شده واژحیث نقوش، خطوط، شکل، جنس، اندازه، حجم و وزن شبیه آثار فرهنگی تاریخی اصیل بوده یا بدون آنکه نمونه اصلی وجود داشته باشد به عنوان اثر فرهنگی تاریخی اصیل معرفی شود و علامتی از سوی سازنده یا سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری برای تشخیص از اصل، بروی آن حکم نشده باشد.

تبصره ۲- چنانچه شیء تقلیبی نمونه اصلی نداشته باشد، ارزش آن به فرض وجود توسط کارشناسان سازمان

میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری تعيین میگردد.
تبصره ۳- اشیاء مکشوفه موضوع این ماده به نفع سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری ضبط میگردد. حکم این تبصره شامل اشیایی که قبل از لازم الاجراء شدن این قانون ضبط شده نیز میگردد.

۳- اموال حاصل از کشفیات اتفاقی لایحه قانونی راجع به جلوگیری از انجام اعمال حفاری های غیر مجاز و کاوش به قصد به دست آوردن اشیاء عتیقه و آثار تاریخی که براساس ضوابط بین المللی ۱۰۰ سال یا بیشتر از تاریخ ایجاد یا ساخت آن گذشته باشد مصوب ۲۷/۰۲/۱۳۵۸ شورای انقلاب

ماده واحده- نظر به ضرورت حفظ ذخایر متعلق و مربوط به میراث های اسلامی و فرهنگی و لزوم حفظ و حراست این میراث ها از نقطه نظر جامعه شناسی و تحقیقات عملی و فرهنگی و تاریخی و نظر به لزوم جلوگیری از غارت و صدور این ذخایر ارزشمند به خارج از کشور که طبق مقررات مملکتی و بین المللی منع شده است ماده واحده ذی اول تصویب می شود:

انجام هرگونه عمل حفاری و کاوش به قصد به دست آوردن اشیاء عتیقه و آثار تاریخی مطلقاً ممنوع است و مرتكب به حبس تأديبی از ۳ سال و ضبط مکشوفه و آلات و ادوات حفاری به نفع بین المال محکوم می شود. چنانچه حفاری در اماکن تاریخی که به ثبت آثار ملی رسیده باشد انجام گیرد، مرتكب به حداقل مجازات مقرر محکوم می شود.

در صورتی که اشیاء مذکور در این قانون بر حسب تصادف کشف بشود، کاشف مکلف است آنها را در اسرع وقت به نزدیکترین اداره فرهنگ و آموزش عالی ارائه دهد. در این مورد هیأتی مرکب از قاضی شرع، دادستان محل و رئیس اداره فرهنگ و آموزش عالی یا نمایندگان آنها با حضور یک نفر کارشناس اهل خبره تشکیل و پس از بررسی به ترتیب زیر عمل خواهد شد:

الف- در صورتی که اشیاء مکشوفه از ملک شخصی باشد، در مورد فلزات قیمتی و جواهرات پس از توزیع، معادل دو برابر بهای روز ماده خام آن و در مورد سایر اشیاء نصف بهای تقویم شده به کاشف پرداخت خواهد شد.

ب- در صورتی که اشیاء مکشوفه از غیرملک شخصی به دست آید، به میزان نصب حق الكشف مقرر در بند الف به کاشف پرداخت خواهد شد.

ج- ارزیابی و پرداخت حق الكشف مذکور در بند های الف و ب حداقل ظرف یک ماه از طرف اداره فرهنگ و آموزش عالی ۳ مربوط به به عمل خواهد شد.

منظور از اشیاء عتیقه اشیایی است که بر طبق ضوابط بین المللی یکصد سال یا بیشتر از تاریخ ایجاد یا ساخت آن گذشته باشد در مورد اشیایی که قدمت آن از یکصد سال کمتر باشد، پس از تادیه خمس بهای تقویم شده آن از طرف کاشف به نفع بیت المال، اشیاء مکشوفه به وی تعلق خواهد گرفت. اشخاصی که اشیاء مکشوفه را بر خلاف ترتیب مقرر در این قانون به معرض خرید و فروش بگذارند به مجازات مقرر در بند ۱ محکوم خواهد شد.

۴- اشیای خریداری شده: خرید اشیای تاریخی فرهنگی مجاز تنها از طریق اداره کل موزه ها پس از درخواست استان براساس نیاز موزه ها و از طریق هیات عالی کارشناسی سازمان انجام خواهد پذیرفت.

۵- صدور شناسنامه برای اموال فرهنگی

مهم‌ترین دلایل اصلی اصرار و تأکید محققان بر تنظیم شناسنامه برای آثار را در موارد ذیل می‌توان یافت:

- ۱ - مستندنگاری و معرفی جامع از اثر با هدف حفظ اطلاعات فرهنگی و هنری و تاریخی و ویژگی‌های منحصر به فرد آن‌ها (صیانت داده‌ها) از طریق ثبت کلیه جزئیات و مشخصات اثر.
- ۲ - ابزاری مهم برای آموزش و تحقیق) در اختیار گذاشتن شناسنامه‌ها به محققان و پژوهشگران به جای در دسترس قرار دادن اصل اثر)
- ۳ - ایجاد بانک اطلاعاتی به روز از آثار، اشراف به اطلاعاتی نرم‌افزاری و مطالعه اثر حتی اگر اثر از بین رفته و یا غیرقابل دسترس باشد
- ۴ - کمک به مالک اثر در درک ارزش‌های زیبایی شناختی، مفهومی، و ویژگی‌های فیزیکی آثار.
- ۵ - مبادله سریع جزئیات اطلاعات مربوط به آثار و دسترسی آسان به اطلاعات مربوط بدون اتلاف زمان و با بهترین کیفیت اطلاعات به شکل مجازی از طریق ایجاد بانک
- ۶ - حفظ داده‌های حفاظتی و مرمتی به عنوان پیشینه اقدامات حفاظتی و مرمتی اثر، به منظور در اختیار گذاشتن این داده‌ها به مرمت‌گر بعدی در صورت نیاز.
- ۷ - ساماندهی و مراقبت از اموال فرهنگی از طریق جمع‌آوری از اطلاعات مفید در برنامه‌ریزی اقدامات حفاظتی و مرمتی آثار (تعیین اولویت‌های مرمتی و حفاظتی و شناسایی آثاری که نیاز به حفاظت و مرمت دارند) در جهت راهبردهای حفاظت پیشگیرانه و مدیریت خطر.
- ۸ - ارزیابی ارزش اثر از طریق ثبت داده‌های اثر در شناسنامه‌ها برای مراحل بیمه آن‌ها.
- ۹ - مدیریت خطر، به عنوان یکی از راهبردهای حفاظت پیشگیرانه، از طریق ارزیابی و برآورد اطلاعات مربوط به ثبت فرم‌های صورت وضعیت، دریک دوره معین (ارزیابی روند تخریب در آثار) که در نهایت منجر به تدوین برنامه و دستورالعمل‌های نگهداری و انبارش استاندارد آثار می‌شود و از طریق ایجاد بانک اطلاعاتی، به عنوان فهرستی از اطلاعات مورد نیاز جهت شناسایی اموال مسروقه و یا گم شده، در مدیریت خطر مؤثر است. به عنوان مثال

در صورت سرقت اثر با داشتن اطلاعات استاندارد و مبادله این اطلاعات به سازمان‌هایی که قادرند در بازیابی اشیای به سرقت رفته بسیار مؤثر و مفید باشند. (میرزایی، ۱۳۸۸، ص ۴ و ۵) در ضمن تعیین اولویت‌های حفاظتی و مرمتی نیز برای آثار یکی از اقدامات در مدیریت خطر محسوب می‌شود.

ویژگی‌ها و محاسن تدوین شناسنامه‌برای آثار

اغلب شناسنامه‌هایی که به طور معمول از جمع آوری مشخصات آثار حاصل می‌شود، چند ویژگی کلی را دارا می‌باشند. ویژگی‌های فوق به قرار ذیل می‌باشند:

- ۱ - مستندسازی جامع و استاندارد از اثر از طریق ثبت تمامی جزئیات مربوط به اثر(صیانت داده‌ها)
- ۲ - قابلیت پاسخ‌گویی به پرسش‌های مطرح در شناسنامه توسط متخصص هر گروه.
- ۳ - امکان مجازی کردن شناسنامه‌ها (ایجاد بانک اطلاعاتی برخط).
- ۴ - قابل استفاده بودن این شناسنامه‌ها براساس طبقه‌بندی‌های صورت گرفته برای موزه‌داران، مرمت‌گران، پژوهشگران، ارزش‌گذاران آثار هنری، گروه حفاظت فیزیکی و پلیس بین‌الملل.
- ۵ - مستندنگاری دقیق در کاربردی کردن راهبردهای حفاظت پیشگیرانه و برنامه‌های مقابله با بحران مؤثر واقع می‌شود.
- ۶ - مستندنگاری، مداخله مستقیم در اثرا نیز کاهش می‌دهد و نیاز مجدد به برخی آزمایش‌ها را مرتفع می‌کند. (محسنیان و بحرالعلومی، ۱۳۹۱)

۶- ارزش اموال و لزوم نگهداری اموال فرهنگی:

موزه‌ها، چه اموالی را می‌توانند نگهداری کنند؟ آیا هر آنچه به نظر تاریخی و فرهنگی می‌رسد می‌توان در موزه‌ها و در معرض دید افراد قرار داد؟ ملاک و شاخصه نگهداری اموال در موزه‌ها چیست؟

برای پاسخ به این پرسش‌ها باید دید در ابتدا چه اموالی در موزه‌های ایران قابلیت نگهداری دارند و چه تعريفی از این دست اموال ارائه می‌شود.

هیات وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۷/۱۲ بنابه پیشنهاد شماره ۱.۱۵۴۶۱ مورخ ۱۱/۶/۱۳۸۰ سازمان میراث فرهنگی کشور و دراجرای بند ۹ بخش فرهنگ، هنر و تربیت‌بدنی راهکارهای اجرایی حوزه‌های بخشی قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، موضوع تصویب‌نامه شماره ۴۹۴۵۴ ت ۴۹۴۵۴ ت ۵۲۳۲۶۹ مورخ ۱۳۷۹/۱۱/۳ و به استناد ماده (۱۲۲) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶، آئین‌نامه اموال فرهنگی، هنری و تاریخی نهادهای عمومی و دولتی را تصویب کرد.

از منظر این قانون اموال فرهنگی - تاریخی و هنری به اموالی گفته می‌شود که از نظر علمی، تاریخی، فرهنگی، باستان‌شناسی، دیرین‌شناسی و هنری حائز اهمیت بوده و بیش از یکصد سال از تاریخ ساخت یا ایجاد آن گذشته باشد و به یکی از انواع زیر تعلق داشته باشد:

الف) اموال فرهنگی - تاریخی: به اموالی اطلاق می‌شود که نشانگر تحول حیات و هویت فرهنگی تاریخی انسان یا وقوع وقایع تاریخی دوره‌هایی خاص باشد و به نحوی از انحا، گوشه‌ای از حرکت تاریخی-فرهنگی انسان را در مقیاس ملی یا منطقه‌ای یا بین‌المللی نشان دهد یا نشانگر ظهور، حیات و انقراض تمدن‌های تاریخی بوده و از محوطه‌های باستانی واقع در خشکی یا بستر دریاها، در اثر حفاری علمی یا علل دیگر کشف شود. آثار دیرین‌شناسی، شامل مجموعه‌ها و نمونه‌های نادر جانور‌شناسی، گیاه‌شناسی، معدن‌شناسی، انسان‌شناسی، بقایای نباتی و جانوری ماقبل تاریخ و ترکیبات نادر زمین‌شناسی نیز در حکم اموال فرهنگی - تاریخی محسوب می‌شود.

ب) اموال تاریخی: این اموال نشانگر وقوع اتفاقات تاریخی، تاریخ علوم و فنون، تاریخ نظامی و اجتماعی و همچنین زندگی رهبران و مشاهیر تاریخی، علمی، مذهبی، فرهنگی و هنری است.

ج) اموال فرهنگی: به اموال منقولی اطلاق می‌شود که نشانگر وجود مختلف زندگی انسان در دوره متأخر تاریخی بوده و پژوهش در آنها موجب بازشناسی صورت تاریخی - فرهنگی زندگی جوامع انسانی می‌شود؛ از قبیل آثار مردم‌نگاری، مردم‌شناسی، فرهنگ و هنر بومی، آرشیوهای صدا و تصویر و تمبر و امثال آن.

د) اموال هنری: به کلیه آثار هنری در رشته‌های مختلف هنرهای سنتی و بومی یا معاصر، ایرانی یا غیرایرانی، گفته می‌شود که ساخته مشاهیر هنرمندان رشته‌های مختلف هنری بوده یا در تاریخ هنر، جزو آثار شاخص هنری محسوب شوند یا نشانگر آغاز اوج سبک یا مکتب یا دوره هنری مشخص باشند.

ه) اموال مطالعاتی: قطعه‌ای از یک اثر فرهنگی-تاریخی یا هنری است که فاقد نقش کامل، خط و حیثیت مستقل فرهنگی بوده یا فاقد ارزش حفاظتی باشد و صرفاً از نظر تشخیص دوره تاریخی، جنس و ترکیب عناصر آن ارزش مطالعاتی داشته باشد.

و) اموال تقلبی یا جعلی: به اموالی گفته می‌شود که با سوءنیت از روی یک اثر تاریخی فرهنگی و هنری خاص تقلید یا با استفاده از نقوش، خطوط و اشکال فرهنگی تاریخی در دوره معاصر ساخته شده است.

مطابق قانون، کلیه اموال فرهنگی تاریخی و هنری دولتی که در اختیار وزارت‌خانه‌ها و سازمان‌ها و موسسات دولتی و عمومی غیردولتی و دستگاه‌ها و موسسات آموزش عالی و پژوهشی است، براساس فرم‌ها و دفاتر مندرج در این آئین نامه توسط دستگاه دارنده ثبت و یک نسخه از آنها به سازمان میراث فرهنگی کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی ارسال خواهد شد. همچنین، مرمت اموال موضوع این آئین نامه بر عهده دستگاه

دارنده آن خواهد بود. دستگاههای مشمول این آئین نامه مکلفند ساختار تشکیلاتی مناسب را جهت ایجاد آزمایشگاه یا کارگاه مرمت، حسب مورد پیش‌بینی و به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور پیشنهاد کنند.

نگهداری اموال تاریخی، فرهنگی، هنری با امین است. امین اموال فرهنگی تاریخی و هنری علاوه بر انجام وظایف مقرر در قانون محاسبات عمومی کشور، براساس آئین نامه اموال دولتی و آئین نامه مربوط به شرایط و طرز انتخاب و حدود وظایف و مسؤولیت‌های امین اموال، وظایف زیر را بر عهده خواهد داشت:

الف- اجرای وظایف مقرر در طرح‌های ساماندهی کالبدی و اطلاعاتی و سایر دستورالعمل‌های موضوع این آئین نامه در مورد اموال فرهنگی تاریخی و هنری.

ب - تنظیم فرم‌های مربوط به وضعیت سلامت و وضعیت محل نگهداری اثر از نظر شرایط علمی، فنی و امنیتی آن، موضوع دستورالعمل‌های این آئین نامه.

ج - انجام امور مقرر در دستورالعمل‌های موضوع این آئین نامه و همکاری با پژوهشگران و ایجاد شرایط لازم برای معرفی اثر.

د - مراقبت مستمر از آثار تحت ابواب جمعی و گزارش به موقع خطرات ناشی از شرایط فیزیکی اثر، شرایط فنی و امنیتی محل نگهداری آن.

در کلیه موارد سرقت، فقدان و به‌طور کلی مواردی که از بین رفتن اموال به علت وقوع تخلف اداری از جمله مفاد این آئین نامه یا جرایم عمومی صورت گرفته است، حذف اموال منوط به صدور حکم قضایی یا رای دیوان محاسبات کشور و جبران خسارات وارد شده به دولت است.

۷- مبانی حقوقی اموال (داخلی، بین‌المللی)

از آن جایی که میراث فرهنگی هر کشور یکی از اساسی ترین ارکان تحکیم هویت ملی هر کشور است پژوهش در زمینه‌های مختلف آن موجب روشن شدن ابهامات تاریخی، شناخت ارزش‌های حاصل از حیات طولانی جامعه و تسری این ارزش‌های اصیل نهفته در میراث فرهنگی به "حیات" فعلی جامعه می‌شود. در همین راستا بدیهی است بررسی تجارب تاریخی کشور، در امر ساماندهی فعالیت‌های مربوط به میراث فرهنگی در قالب تشکیلات اداری و پرداختن به قوانین ناظر بر حمایت و سایر وجوده گوناگون آن می‌تواند در تبیین و اصلاح روش‌ها و قوانین مکمل همچنین شیوه‌های اجرایی لازم موثر واقع شود.

جرائم علیه میراث فرهنگی در حقوق ایران

۱-«جرائم علیه اموال فرهنگی غیرمنقول»

۱. تخریب
 ۲. حفاری به قصد کشف مال منقول فرهنگی - تاریخی
 ۳. سرقت قطعات و مصالح اماکن تاریخی - مذهبی
 ۴. تجاوزبه حریم، تخلف از ضوابط مقرر، تجاوز به عرصه تپه ها ، اماکن و اراضی
 ۵. مرمت ، تعمیر، تجدید و توسعه بدون مجوز بناها و تزیینات اماکن فرهنگی تاریخی
 ۶. تغییر نحوه استفاده بدون مجوز سازمان
 ۷. خرید و فروش آثار ثبتی در فهرست
- ## ۲-«جرائم علیه میراث فرهنگی منقول»

۱. سرقت

۲. قاچاق

۳. حفاری غیرمجاز نیز نگهداری و اختفاء حاصل حفاری

۴. ساخت ، خرید و فروش اموال بدله

۵. مجازات استفاده ای غیر مجاز از دستگاه های فلز یاب

۶. خرید و فروش اموال

اهم قوانین و مقررات کشور در حمایت از میراث فرهنگی

- ماده ۲۶ قانون مدنی ایران
- قانون راجع به حفظ آثار ملی مصوب سال ۱۳۰۹
- قانون ثبت آثار ملی مصوب ۱۳۵۲
- قوانین الحق ایران به کنوانسیون های ۱۹۵۴، ۱۹۷۰، ۱۹۷۲، ۲۰۰۱ و ۲۰۰۳ یونسکو
- اصل ۸۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
- ماده واحده راجع به جلوگیری از انجام حفاری های غیر مجاز
- موادی از قانون مجازات اسلامی
- قانون تشکیل و قانون اساسنامه ای سازمان میراث فرهنگی
- قانون مجازات اخلالگران در نظام اقتصادی کشور
- آیین نامه حفاظت از میراث فرهنگی کشور
- آیین نامه اموال فرهنگی، هنری و تاریخی نهادهای عمومی و دولتی

•

از نخستین قوانین مصوب مجلس پس از برقراری مشروطه در ایران ، قانون حفظ میراث ملی مصوب آبان ماه ۱۳۰۹ است که ضمن بیان چگونگی ثبت ملی یک اثر دارای هویت تاریخی، علمی و صنعتی ، به ملی بودن آثار موجود تا پایان سلسله زندیه و ممنوعیت حفاری، آسیب رسانی(تغییر ، تعمیر ، انهدام و...) و هرگونه عملیات ویرانگرانه در همسایگی این آثار اشاره کرده است. با توجه به عدم پیش بینی ضمانت اجراهای کیفری متناسب در قانون فوق، لایحه قانونی جلوگیری از حفاری های غیر مجاز در ۵۸/۰۲/۲۸ به تصویب رسید که طی آن با آرمان جلوگیری از بروز رفت آثار ملی و تاریخی به دیگر کشورها ، حفاری برای بدست آوردن اشیای عتیقه (با عمر بیش از یکصد سال) و خرید و فروش آن مطلقاً ممنوع شده و مرتكب به مجازات حبس از شش ماه تا سه سال و ضبط کلیه اشیای یافته شده محکوم می شد. افزون بر این مواد ۵۵۸ تا ۵۶۹ قانون مجازات اسلامی نیز ضمانت اجراهای کیفری برای عملیات پیش گفته در کنار اموری چون قاچاق این اشیاء و تجاوز به تپه ها و اماکن تاریخی و مذهبی و .. با قید اینکه به ثبت ملی رسیده شده باشد، پیش بینی کرده . اصل ۸۳ قانون اساسی و ماده ۲۶ قانون مدنی نیز بر پاسداری از "نفایس ملی " که میراث معنوی و زیر آبها را نیز در برمی گیرد پافشاری کرده اند.

اقدامات جمهوری اسلامی ایران در راستای حمایت از اموال تاریخی- فرهنگی و جلوگیری از صدور، ورود و انتقال غیر قانونی این اموال



سازمان میراث فرهنگی ، صنایع دستی و گردشگری جمهوری اسلامی ایران ، به عنوان نهاد ذی صلاح در کشور به منظور مبارزه با قاچاق اموال فرهنگی – تاریخی و استرداد این اموال مبادرت به اقداماتی به شرح ذیل نموده است:

الف- اقدامات داخلی:

- بازنگری در قوانین موجود و تصویب قوانین و مقررات جدید از جمله الحق یک ماده به کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی در مبارزه با سازندگان و فروشنده‌گان آثار فرهنگی - تاریخی بدلي (تقلبي)
 - حمایت از مجموعه داران، موزه داران و دارندگان اموال فرهنگی - تاریخی منقول مجاز در کشور و تهیه‌ی دستورالعمل مربوطه
 - تشکيل و تجهيز نیروهای ویژه به نام یگان حفاظت به منظور حفاظت از سایت‌ها، تپه‌های باستانی، اماكن و بناهای تاریخی از سال ۱۳۸۱ شمسی
 - کنترل مستمر مبادی ورودی و خروجی کشور و انجام هماهنگی‌های لازم با مسئولین و ماموران گمرک
 - ایجاد بانک اطلاعاتی الکترونیک اموال فرهنگی - تاریخی مربوط به کلیه‌ی دستگاه‌های اجرایی، بانک‌ها و ... در کشور و طراحی نرم افزار تخصصی مربوطه
 - تشکيل کميته ملي کنوانيون ۱۹۷۰ يونسكو در دهه ۷۰ شمسی و پس از آن تشکيل کميته ملي استرداد اموال فرهنگی - تاریخی مستند به آيین نامه حفاظت از میراث فرهنگی مصوب ۱۳۸۱ شورای امنیت ملي با عضویت کارشناسان و کلیه مقامات صلاحیتدار
 - پیگیری اختصاص شعب ویژه‌ی جرایم علیه میراث فرهنگی در مجتمع‌های قضایی کشور و دادگاه‌ها با توجه به قوانین و مقررات داخلی موجود از جمله قانون مجازات اسلامی در راستای تسهیل امر مبارزه با این گونه جرایم
 - برگزاری چندین دوره آموزش به قضايه‌ی قوه‌ی قضائيه به منظور آشنايی هرچه بيشتر ايشان با جرایم علیه میراث فرهنگی و موارد مبتلا به آن با استفاده از دانش اساتيد ذي صلاح و تجارب کارشناسان حقوقی - بين المللی اين حوزه در سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگري
- ب- اقدامات صورت گرفته در راستای ايفاى تعهدات بين المللی:

- همکاري با اينترپل به جهت پیگیری اموال فرهنگی - تاریخی مسروقه، مفقودي يا کسرى موزه‌ها، اشخاص و ساير موسسات کشور؛ مستند سازي اين اموال در سایت اينترپل در راستاي صدور بخشنامه‌های مربوطه همچنین اطلاع از مشخصات اموال سرقتی، مفقودي يا کسرى ساير کشورها به منظور ایجاد امكان استرداد اين اموال که به عنوان نمونه می‌توان به مورد زير اشاره کرد:

پاییز سال ۲۰۰۸ میلادی اینترپل لندن به همتای ایرانی خود اطلاع داد که تعدادی از کاشی های مسروقه از بنای آرامگاه یک امامزاده در استان مازندران را کشف نموده است. این کاشی ها که در حدود ۶۰۰ سال قدمت داشتند بر روی وب سایت یک گالری شناخته شده برای فروش به نمایش گذاشته شده بودند و مالک کاشی ها ادعا کرده بود که این کاشی ها را در کشور دویی خریداری نموده است. همکاری نزدیک و سریع اینترپل دوکشور سرانجام در سال ۲۰۰۹ به استرداد کاشی ها به کشور انجامید.

- تنظیم و تصویب متن پیش نویس موافقتنامه‌ی دوجانبه مبارزه با ورود، صدور و انتقال غیر قانونی اموال فرهنگی - تاریخی و تلاش برای انعقاد آن با سایر کشورها که به اخذ مجوزهای ابتدایی لازم برای امضاء با چند کشور همسایه انجامیده است.
- همکاری با مراکز و دفاتر بین المللی و منطقه‌ای فعال در زمینه‌ی مبارزه با قاچاق اموال فرهنگی - تاریخی از جمله UNODC و شرکت در نشست های بین المللی مربوطه از جمله نشست های کمیته پیشگیری از جرم و عدالت کیفری
- پی گیری مستمر اخبار مربوط به کشف محموله های قاچاق همچنین حراج اموال فرهنگی - تاریخی ایرانی توسط موسسات حراجی بین المللی در کشورهای مقصد تا در صورت اطمینان از مالکیت ایران بر این اموال از طریق مقتضی نسبت به استردادشان اقدام شود.

اقدامات آتی و پیشنهادات

- امکان ایجاد بازار خرید و فروش آثار فرهنگی - تاریخی منقول مجاز در یک منطقه‌ی آزاد تجاری در دست بررسی است بدیهی است این امر پس از طراحی و صدور مجوزها و گواهی های لازم با رعایت کلیه‌ی قوانین و مقررات موجود میسر خواهد بود.
- تقویت، تجهیز و آموزش هرچه بیشتر نیروهای یگان حفاظت سازمان میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری با همکاری مقامات ذی صلاح، در نظر گرفتن وسعت جغرافیایی کشور و تعداد فراوان سایت‌ها، محوطه‌ها و تپه‌های باستانی در ایران
- گسترش همکاری و ارتباط با سازمان‌ها، نهادها و ارگان‌های بین المللی و داخلی ذی صلاح به منظور افزایش توان سازمان میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری در مبارزه با جرایم علیه میراث فرهنگی و قاچاق اموال فرهنگی تاریخی و ایجاد امکان استرداد هرچه بیشتر اموال غیر قانونی خارج شده به ایران

- بازنگری قوانین و مقررات داخلی موجود و بروزرسانی تعاریف حقوقی از جرایم عليه آثار فرهنگی - تاریخی با همکاری قوای مقننه و قضاییه و سایر مقامات ذی صلاح
- آگاه سازی و آفرینش تفکر احترام به مواريث فرهنگی با استفاده از ابزار موثری مثل رسانه های ارتباط جمعی، آموزش های رسمی و غیر رسمی در سطوح مختلف آموزشی به منظور رفع زمینه های اجتماعی بروز جرم علیه میراث فرهنگی و قاچاق آثار فرهنگی - تاریخی؛ روشن است که توسل به این شیوه ها اهمیت و جایگاه این آثار و مذمومیت ارتکاب جرم علیه این گونه اموال را در کلیه ای سطوح جامعه روشن ساخته در نتیجه آمار ارتکاب جرم کاهش خواهد یافت.

با مرور پیشینه ی قانون گذاری در کشور، روشن می گردد که با وضع قوانین، مقررات و مصوبات ناظر بر حمایت از "میراث فرهنگی" توسط مراجع قانون گذاری کشور، تا حدی حمایت حقوقی لازم حاصل شده است و الحاق کشورمان به کنوانسیون ها و معاهدات بین المللی ناظر بر ابعاد گوناگون حمایت و صیانت از میراث فرهنگی مادی و غیر مادی، تا حدود زیادی "میراث فرهنگی" را در هر دو سطح داخلی و بین المللی، از حمایت حقوقی بر خوردار نموده است.

۸- ساماندهی اموال و ایجاد بانک اطلاعاتی اموال منقول فرهنگی - تاریخی (تاریخچه،

شرح، وظایف، چگونگی عملکرد

سابقه ایجاد بانک اطلاعاتی اموال منقول فرهنگی - تاریخی یکی از اهداف مهم و نتیجه به انجام رسیدن طرح عظیم و ملی «ساماندهی اموال منقول» است. ایجاد این بانک در ماههای پایانی سال ۷۵ آغاز شده. در دست نداشتند اطلاعات دقیق و جامع از اموال فرهنگی در کل کشور، مسئولان امر را به فکر انجام واجراي طرحی انداخت تا معضل بلاتکلیفی اموال منقول را پایان بخشدند تا بتوان در پایان با آمار و اطلاعات درست تر، دسته بندی شده، جامع و قابل استفاده برای پژوهشگران، در نهایت به بانک اطلاعات اموال منقول دست یافت. البته رسیدن به این بانک اطلاعاتی قبل از سامان بخشی و ساماندهی اموال امکان پذیر نبود، اموالی که در سطح موزه های کشور در وضعیتی بسیار نامطلوب نگهداری می شدند و حتی اطلاع درستی از تعداد این اموال که میراث ملی محسوب می شدند، در دست نبود بنابر این طرح بزرگ و ملی ساماندهی اموال پایه ریزی شد و به مرحله اجرا در آمد. مهمترین اهداف این طرح عبارت بودند از:

- دستیابی به آثار صحیح و قابل اعتماد از اموال
- ایجاد بانک اطلاعاتی اموال
- دستیابی به ارزش فرهنگی اشیاء برای ثبت در فهرست آثار ملی و جهانی
- تدوین و تهیه و بازنگری دستورالعملهای مربوط به اجرای این طرح
- تعیین اولویتهای مرمتی اشیا
- اجرای طرح طبقه بندی این اموال و تعیین جایگاه نگهداری آنها در زمان صلح و بحران و تعیین ارزشها ی ثبتی، کاربردی، دسته بندی موضوع مناسب با اقسام موزه ها (ملی، منطقه ای، خصوصی، مفاخر، موضوعی ...)

- تعیین جایگاه ارزش فرهنگی برای شرکت در نمایشگاههای داخلی و خارجی
- ساماندهی کالبدی
- فراهم کردن مقدمات لازم برای پژوهش دوباره آثار
- کشف حلقه های مفقوده در میراث فرهنگی
- تشخیص کمبودهای اصلی در موجودی میراث فرهنگی کشور و تلاش برای جبران آنها از طریق استرداد آثار خارج شده از کشور، تشخیص اولویتهای خرید آثار و ...
- ارتقای وضع معرفی آثار

بديهی است شناسايي، تفكيك، مستندسازی و ثانياً متناسب ساختن كيفيت نگهداري اين آثار از نخستين لوازم حفظ ميراث فرهنگی و مقدمه معرفی آنها به مردم است . از اين دو امر به ساماندهی اطلاعاتی و کالبدی اشاره می کنيم.

منظور از ساماندهی اطلاعاتی، تفكيك و به سامان کردن اطلاعات آثار منقول است به نحوی که هر شیء بر مبنای آن اطلاعات قابل شناسايي و غير از ساير اشياء باشد و نيز شاخصه های اصلی شی را برای برآوردن اهداف فوق به دست دهد.

منظور از ساماندهی کالبدی، تعیین تکلیف و نظام بخشی به وضع کالبدی آثار است. پس از ساماندهی کالبدی، وضع شیء از لحاظ مکانی معین خواهد شد و اقدامات مرمتی نيز روی اشیا با توجه به اولویتهای مرمتی صورت خواهد گرفت.

ایجاد بانک اطلاعاتی جامع اموال منقول یکی از مراحل انجام طرح ساماندهی اطلاعاتی است. اما قبل از آن باید مقدمات ديگري را به مرحله اجرا در آورد و آن :

تفكيك و طبقه بندی اموال از نظر موضوعات زیر است:

الف. تفكيك و طبقه بندی ارزش موزه های باستان شناسی، مردم شناسی، هنری، اسناد تاریخی، ارزش مطالعاتی، اصل از بدل و فاقد ارزش فرهنگی – تاریخی

ب. ثبت و ضبط اموال در فرمهای قانونی

ج. ایجاد بانک اطلاعاتی اموال فرهنگی

رسيدن به بانک اطلاعاتی ثمره تلاش و فعالiteهای بسيار در زمينه تفكيك و طبقه بندی و ثبت اموال است. از جمله مراحل رسيدن به اين بانک تكميل شناسنامه های عمومی اموال فرهنگی- تاریخی است که در آن کليه مشخصات اثر شامل: شماره اموالي، نام، جنس، قدمت، ابعاد، ميزان سلامت يا آسيب ديدگي، جايگاه ، يا مجموعه مورد تعلق اثر، تفكيك و فن ساخت، سازنده، محل کشف، مالکيت اثر، چگونگي دستيابي، محل نگهداري، تاريخ تحويل و امين اموال درج شده است.

مرحله بعدی، تکمیل شناسنامه های مرمتی اثر است که در آن وضعیت اثر از نظر میزان تخریب، روند تخریب و نوع آن، عکس های آسیب شناسی، وضعیت نگهداری و ... بررسی می شود و در نهايیت باعث ایجاد آرشيو شناسنامه های مرمتی می گردد.

در مرحله ثبت اثر در فرمهای اموال دولتی به کلیه مشخصات اثر به اضافه تعیین ارزش های ریالی و تعیین شماره اموالی پرداخته شده که تهیه عکس و ایجاد آرشيو شناسنامه اثر در آن نقش مهمی دارد. کلیه اشیای اموال فرهنگی - تاریخی پس از تکمیل شناسنامه و فرمهای اموال دولتی بر اساس دفتر پلمپ دولتی شماره گذاری می شوند و در صورتی که شیء در دفاتر اموال و فرم^۹ ثبت شده باشد اقدام به تعیین شماره و الصاق برچسب خواهد شد.

در نهايیت مکانیزه کردن اطلاعات و ایجاد بانک اطلاعاتی اموال فرهنگی - تاریخی ثمره همه اين تلاشها بوده که در اين فرآيند مهم کلیه اطلاعات در فرمهای مربوطه بانک اطلاعاتی وارد می شوند. ایجاد اين بانک مهم نيازمند تهیيه يك فرم نرم افزار جامع در زمينه اطلاعات مربوط به اموال فرهنگی - تاریخی بوده تا كاربران آن بتوانند کلیه نتایج اطلاعات حاصل از ساماندهی را گرداوری كنند تا امكان دسترسی ساده و آسان و سريع به اين اطلاعات فراهم شود.

پس از اينکه نرم افزار اوليه آماده شد به صورت آزمایشي در موزه رضا عباسی به اجرا در آمد تا نوافص و کاستيهای آن مشخص و بر طرف گردد اين نرم افزار باید قابلیت ثبت و دسترسی به اطلاعات اموالی در مورد کلیه اموال با همه اجناس را داشته باشد. تا ضمن ثبت اطلاعات اموالی توسط کلیه امتأی اموال سایر كاربران نيز بتوانند اطلاعات مورد نياز خود را در فرمت های معين و مشخص و تعیین شده بدست آورند. (نرم افزار جام)

يادآور می شود طرح ساماندهی اموال منقول فرهنگی - تاریخی به دليل اينکه همواره تعداد زيادي از آثاراز مبادی ورودی سازمان(خرید، اموال تملکی، قاچاق، دادگاهها، خريد و ...) به سازمان وارد می شوند ، طرحی پوياست، بالاخص اينکه پس از پایان مراحل عمومی اوليه ساماندهی، بخش ساماندهی تخصصی می شوند، بنابر اين بانک اطلاعاتی حاصله مرتباً در حال تغيير و تکمیل شدن است. خراسان رضوی، آذربایجان شرقی و غربی، زنجان، فارس طی سال ۷۶ ساماندهی شده اند، ولی مراحل اجرائي و تكميلي اين طرح کماکان ادامه دارد و تاکنون استانهای زيادي به جمع آنها پيوسته اند. نصب و راه اندازی نرم افزار گنجينه(جام) که محصول نهايی طرح ساماندهی است با عملكردهای بسيار مثبت باعث جمع آوري و تمرکز کلیه اطلاعات اموالی در همه زمينه ها از جمله موارد زير خواهد بود :

الف. در دست داشتن اطلاعات آماری دقیق از اشیا در کل کشور به طور کلی در موزه ها به صورت جزئی
ب. در دست داشتن اطلاعات اموالی کلیه اشیا از جمله بانک اطلاعاتی اشیاء از جمله بانک اطلاعاتی اشیای سفالی، فلزی، شيشه ای، نسخ خطی و غيره.

ج. در دست داشتن اطلاعات مربوط به اشیای يك دوره خاص

د. در دست داشتن اطلاعات مربوط به اشیا با سبک معين يا تفکيك ساخت مشخص

۵. در دست داشتن اطلاعات مربوط به هنرمندان، خوشنويسان، نقاشان و...

و. امکان جستجو و شناسایی سریع اشیا درهنگام سرقت که هم باعث اشراف سازمان بر میراث فرهنگی خود بوده هم باعث پیشرفت و تسريع کار پژوهشگران خواهد شد.

شایان ذکر است طرح ساماندهی اموال فرهنگی - تاریخی و ایجاد بانک اطلاعاتی در معاونت اموال فرهنگی - تاریخی اداره کل موزه ها پی ریزی شده است و همچنان تحت نظارت این واحد به کار خود ادامه می دهد.

۲. تهیه و تدوین کلیه دستورالعملهای اجرایی در زمینه اموال منقول فرهنگی - تاریخی
تهیه این دستورالعملها نقش مهمی در ایجاد یک سیستم دقیق و یکسان فراگیر در انجام طرحهای مورد نظر این واحد داشته و از زمان ابلاغ آیین نامه اموال فرهنگی - تاریخی تاکنون دستورالعملهای بیشتری در راستای آن تدوین شده است. حدود ۱۰ فقره دستورالعمل از سال ۸۳ تاکنون در این واحد تنظیم شده که اهم آنها اموال، دستورالعمل طبقه بندی اموال، دستورالعمل شرکت اشیا در نمایشگاهها، دستورالعمل هیئت کارشناس، دستورالعمل خرید، دستورالعمل توقيفی و ...بوده است.

۳. انجام تکالیف مرتبط با کنوانسیون ۱۹۷۰ و ۱۹۷۲ یونسکو

این واحد با عنوان کنوانسیون های مذکور تاکنون موفق به استرداد اموال فرهنگی - تاریخی متعلق به کشورهای عضو کنوانسیون ها، همچنین بازگشت آثار متعلق به کشور شده است. از جمله این موارد عبارتند از: بازگشت اموال مربوط به کشورهای افغانستان در سال ۸۲، عراق در سال ۸۲، کویت در سال ۸۲ و تلاش برای استرداد اموال فرهنگی ایران در خارج کشور شامل:

- تهیه و تنظیم و ارسال پرونده مربوط به اموال امانی ایران نزد موسسه شرق شناسی شیکاگو در آمریکا
- پیگیری موارد سرقت شده از سعدآباد که پلیس جمهوری آذربایجان آنها را کشف کرده است.
- پرونده مربوط به یک سنگ قبر تاریخی از شهر یزد که در لندن کشف شده است.
- اقدامات دیپلماتیک برای استرداد تعدادی از اشیا مکشوفه در شهر سوخته سیستان که با وزارت امور خارجه ایتالیا صورت گرفت.

- تهیه و ارسال پرونده خروج غیر قانونی اموال فرهنگی ایرانی به بلژیک به کمیته استرداد اموال یونسکو
- پیگیری مفقود شدن یک اثر فرهنگی ایرانی در نمایشگاه هفت هزار سال هنر ایران در بلژیک
- پیگیری استرداد اموال فرهنگی ایران در شهر وان ترکیه
- کشف دو اثر ایرانی در دوبی و بازگشت آنها به همت پلیس بین الملل
- تهیه و تنظیم پرونده استرداد کتب بقعه شیخ صفی که در زمان قاجار توسط ارتش روسیه آنها را به تاراج برد.

- پیگیری مقادیری از اموال فرهنگی - تاریخی ایرانی کشف شده در عربستان
- تلاش برای استرداد اموال فرهنگی - تاریخی متعلق به جیرفت کرمان که منجر به بازگشت اشیا مربوطه شد.

۴. نظارت بر حسن عملکرد موزه ها، باغ موزه ها

یکی از مهمترین فعالیتهای این واحد نظارت بر حسن عملکرد واحدهای تحت نظارت است که باعث هماهنگی و همسویی واحد شده مشکلات و کاستی موجود در سطح واحدها را شناسایی می کند و در رفع آنها برنامه ریزی مناسب ارایه می دهد.

۵. همکاری با معاونت امور بین الملل، حقوقی و مجلس در خصوص اموال مسروقه و قاچاق این فعالیتها در قالب پرونده های ارجاعی از دادگاه در زمینه های مختلف با همکاری این واحد صورت می گیرد.

۹. مکانیزم برگزاری هیئت‌های عالی کارشناسی در باره اموال فرهنگی- تاریخی (خرید، ارزیابی، تعیین نرخ بیمه ای)

اعضای این هیئت‌ها همگی از کارشناسان خبره سازمان در رشته های مختلف می باشند که با حکمی از سوی ریاست سازمان تعیین می شوند. کلیه امور مربوط به کارشناسی و خرید اشیا، قیمت گذاری، تعیین نرخ بیمه ای آثار منتخب جهت شرکت به نمایشگاههای خارج از سازمان در این هیات صورت می گیرد. به عنوان مثال از سال ۸۳ تا کنون حدود ۴۸ جلسه برگزار شده است.

۱۰- آشنایی با نحوه پذیرش هدایا و تحويل اموال از مبادی ورودی به سازمان

مبادی ورودی اموال فرهنگی- تاریخی به سازمان عبارتند از هدایا، خرید، اموال تملیکی، قاچاق، کاوش و غیره که این واحد وظیفه پذیرش و تحول این اشیا را به موزه ها بر عهده دارد. خرید اشیا در هیئت‌های کارشناسی صورت گرفته است. پذیرش هدایا با تنظیم هبه نامه و درج مشخصات شی و تحويل آن به موزه مربوطه صورت می گیرد. این اداره کل با اعزام یک نماینده به اموال تملیکی، اموال فرهنگی- تاریخی را شناسایی کرده به موزه های مورد نظر تحويل می دهد. همچنین نیروی انتظامی، اموال فرهنگی- تاریخی را که از قاچاقچیان کشف می کند به این اداره ارسال می کند که پس از کارشناسی به سازمان تحويل داده می شود. –

موزه ها اعم از هنری، باستانی، علمی و مجموعه هایی دارند که هسته مرکزی مواد آنها را تشکیل می دهد. به این معنی که هیچ موزه ای بدون مجموعه اصلی، دلیلی بر موجودیت و فعالیت نخواهد داشت. نظیر مجموعه فرشهای موزه فرش ایران یا آثار تزئینی موزه هنرهای تزئینی، این مجموعه ها معمولاً به طرق گوناگون به وجود می آیند که در زیر به این موارد اشاره می گردد.

الف- انتقالات قانونی :

به هنگام انحلال یا تحول یک موزه و گشایش موزه‌ی دیگر مجموعه‌های پیشین به موزه جدید التاسیس منتقل می‌شوند. نظیر آثاری که پس از انحلال موزه جنگ افزار به کاخ سعدآباد انتقال یافتند تا در تشکیل موزه نظامی مورد استفاده قرار گیرند.

علاوه بر انتقال قانونی آثار گردآوری و تشکیل مجموعه‌ها می‌تواند از طریق گردآوری یافته‌های حفریات یا خریداری منظم اشیاء نیز صورت گیرد.

ب-وقف و اهدای:

مجموعه مواد موزه‌ها می‌تواند از طریق اهداء یا وقف نیز به دست آید، مثل مجموعه اهدایی محسن فروغی به موزه عباسی یا مجموعه‌ای که از طرف مرحوم حاج حسین ملک وقف آستان قدس رضوی شد و اینک در کتابخانه و موزه ملک واقع در میدان مشق تهران نگهداری می‌شود.

ج-آثار امانی و موقت :

مجموعه آثاری که به منظور مشارکت در نمایشاههای موقت و برای مدت معین می‌تواند در هر موزه‌ای وجود داشته باشد یا آثاری که در موقع اضطراری و بنا به ملاحظات امنیتی از موزه‌ای به موزه دیگر منتقل می‌شوند (نظیر آثار موزه شوش و هفت تپه که به هنگام بروز جنگ تحمیلی به موزه ایران باستان منتقل شدند) از آثار و مجموعه‌های موقت و امانی به شمار می‌آیند.

آنچه در مورد منشاء مجموعه‌ها ذکر شد نه تنها در مورد مجموعه اصلی و هسته مرکزی اموال هر موزه می‌تواند صادق باشد، بلکه شامل ذخایر مواد و اشیاء مطالعاتی نیز هست که باید بدون استثناء به محض ورود به موزه به هر طریق ثبت شود. با عنایت به ماده ۲۰ آئین نامه اموال دولتی و در راستای اجرای ماده ۱۷ آئین نامه اموال فرهنگی، هنری و تاریخی نهادهای عمومی و دولتی، به منظور ایجاد هماهنگی و وحدت رویه در امر انتقال قطعی و امانی اشیاء فرهنگی - تاریخی موجود در موزه‌ها با اهداف مشخص و با رعایت ظوابط و قوانین مربوطه، دستورالعمل نقل و انتقالات و جابه جایی اموال منقول فرهنگی و تاریخی و هنری به شرح زیر تصویب و لازم الجرا می‌گردد.

تعاریف :

-انتقال قطعی، آن نوع انتقالی است که طی آن، تمام یا بخشی از اموال تحت ابواب جمعی یک امین اموال به صورت دائم و قطعی به امین اموال دیگر منتقل و به موجب آن مسئولیت حفظ، نگهداری و ثبت و ضبط این اموال به طور قطعی به امین اموال تحويل گیرنده منتقل می گردد.

-انتقال امانی: آن نوع انتقالی است که طی آن تمام یا بخشی از اموال تحت ابواب جمعی یک امین اموال به منظور غنی سازی، مرمت، مطالعات و برپایی نمایشگاه داخلی یا خارجی به صورت موقت به امین اموال دیگر امانت داده می شود و به موجب آن مسئولیت حفظ و نگهداری از اموال طی مدت قید شده در مجوز مربوطه به امین اموال تحويل گیرنده منتقل می گردد.

الف-انتقال قطعی :

ماده ۱-انتقال قطعی اموال فرهنگی -تاریخی از یک امین اموال به ابواب جمعی امین اموال دیگر پس از طی مراحل زیر امکان پذیر است :

۱-به منظور انجام انتقال قطعی اشیاء فرهنگی -تاریخی، بالاترین مسئول واحد درخواست کننده، نسبت به ارسال درخواست کتبی به اداره کل موزه ها، همراه با ذکر دلایل و ضرورت انجام امر اقدام نماید.

۲-اداره کل موزه ها پس از بررسی و تایید موضوع نسبت به استعلام از موزه مبدا اقدام و موزه مبدأ مکلف است فهرست مصور و تعداد دقیق اشیاء را به اداره کل موزه ها ارسال نماید.(پیوست ۱-فرم درخواست انتقال اموال فرهنگی -تاریخی)

تبصره: در صورت عدم موافقت اداره کل موزه ها با درخواست واحد زیربسط، مراتب با ذکر دلایل به واحد مربوطه اعلام می گردد.

۳-اداره کل موزه ها پس از تایید فهرست مصور مربوطه، درخواست واحد ذیربسط را جهت اعلام نظر و کسب مجوز از طریق معاونت میراث فرهنگی به بالاترین مقام سازمان ارائه می نماید.

تبصره: در صورت تفویض اختیار از سوی بالاترین مقام سازمان به معاونت میراث فرهنگی، صدور مجوز از سوی آن معاونت صورت می پذیرد.

۴-اداره کل موزه ها پس از اخذ مجوز موافقت بالاترین مقام سازمان با درخواست انتقال، نسبت به ارسال آن به واحد درخواست کننده، واحد تحويل دهنده و یگان حفاظت سازمان اقدام می نماید.

۵-امین اموال واحد تحويل دهنده پس از دریافت مجوز، بر اساس فهرست تایید شده اولیه نسبت به تهیه سند انتقال (پیوست ۲-فرم شماره ۱۹) و صورتجلسه اقدام می نماید.

۶-صورتجلسه و سند انتقال تکمیل شده در ۵ نسخه به امضای امین اموال تحويل گیرنده، امین اموال تحويل دهنده، مدیر موزه تحويل دهنده، مدیر کل موزه ها و نماینده ذیحساب می رسد.

تبصره :

یک نسخه از صورتجلسه و فرم انتقال مذکور باید در اختیار امین اموال تحويل دهنده، امین اموال تحويل گیرنده و اداره کل موزه ها و دو نسخه نیز در اختیار ذیحسابی سازمان قرار گیرد.

۷- واحدهای ذیربیط موظفند هنگام خروج اشیاء از موزه مبدأ نسبت به انجام هماهنگی های لازم با یگان حفاظت و صدور مجوز خروج (پیوست ۳) اقدام نمایند.

۸-امین اموال تحويل گیرنده باید پس از طی مراحل فوق، نسبت به تکمیل فرم رسیده دارایی و ارسال آن به ذیحسابی سازمان اقدام نماید. همچنین امین اموال تحويل دهنده نیز موظف است فرم های فرستاده مربوطه را تکمیل و به ذیحسابی سازمان ارائه نماید.

ماده ۲-انتقال قطعی اموال فرهنگی - تاریخی به خارج از سازمان، مطابق ماده ۱۰۷ قانون محاسبات عمومی کشور پس از اخذ مجوز از ریاست سازمان و موافقت وزارت امور اقتصادی و دارایی، امکان پذیر می باشد.

ب-انتقال امانی

ماده ۳-کلیه مفاد بندهای ۱ تا ۴، و ۷ ماده ۱ انتقال قطعی مندرج در این دستورالعمل، در مورد انتقال امانی نیز معتربر است .

ماده ۴-انتقال امانی اموال بین امنای اموال یک موزه یا مجموعه، با موافقت مدیر موزه یا مجموعه و در سطح استان ها با موافقت بالاترین مقام استان امکان پذیر است.

ماده ۵-عودت اشیاء به موزه مبدأ پس از پایان زمان تعیین شده در مجوز صادره، طی صورتجلسه عودت اشیاء ضروری است .

تبصره:در صورت نیاز به تمدید مهلت تعیین شده، مراتب باید پیش از اتمام مدت زمان مقرر از سوی واحد درخواست کننده به اطلاع و تایید اداره کل موزه ها برسد.

ماده ۶- انتقال امانی اموال بین امنای اموال یک مجموعه با مجموعه دیگر، تابع ماده ۳ این دستورالعمل بوده و پس از تکمیل صورتجلسه واگذاری امانی (پیوست ۴) امکان پذیر می باشد.

ماده ۷- انتقال امانی اموال فرهنگی - تاریخی به خارج از سازمان، مطابق ماده ۱۱۰ قانون محاسبات عمومی کشور پس از اخذ مجوز از ریاست سازمان و موافقت وزارت امور اقتصادی و دارایی و رعایت کلیه مفاد این دستورالعمل امکان پذیر می باشد.

ماده ۸- موارد مربوط به انتقال اشیاء جهت شرکت در نمایشگاه های داخلی و خارجی با رعایت مفاد این دستورالعمل، تابع دستورالعمل نحوه شرکت اشیاء در نمایشگاه های داخل و خارج است.

ماده ۹- انتقال امانی اشیاء ثبتی به خارج از موزه جهت انجام امور پژوهشی، آزمایشگاهی، حفاظتی و مرمتی به مدت کمتر از یک روز با موافقت مدیر مجموعه یا موزه و در استان ها با موافقت بالاترین مقام استان، پس از اخذ مجوز از معاونت میراث فرهنگی از طریق اداره کل موزه ها با حضور امین اموال و نماینده یگان حفاظت امکان پذیر است.

تبصره ۱: شخص حقوقی یا حقیقی متلاطی برای انتقال امانی اشیاء موظف به ارائه معرفی نامه معتبر می باشد.

تبصره ۲: مرکز یا موسسه آزمایشگاهی یا مرمتی که توسط پژوهشگر معرفی می گردد باید مورد تایید سازمان میراث فرهنگی باشد.

ماده ۱۰- انتقال امانی اشیاء ثبتی به خارج از موزه جهت انجام امور آزمایشگاهی، حفاظتی و مرمتی به مدت بیش از یک روز با موافقت مدیر مجموعه یا موزه و در استان ها با موافقت بالاترین مقام استان، پس از اخذ مجوز از معاونت میراث فرهنگی از طریق اداره کل موزه ها با حضور امین اموال و یگان حفاظت، جهت بازگرداندن روزانه اشیاء به موزه امکان پذیر است. در صورت عدم حضور امین اموال و یگان حفاظت، پس از انعقاد تفاهم نامه ای که در آن اخذ تضمین مناسب و جبران خسارت قید گردیده، انتقال امانی قابل اجرا می باشد.

ماده ۱۱- انتقال امانی اشیاء مطالعاتی به خارج از موزه جهت انجام امور پژوهشی، آزمایشگاهی، حفاظتی و مرمتی به مدت کمتر از یک روز با موافقت مدیر مجموعه یا موزه و در استان ها با موافقت بالاترین مقام استان امکان پذیر است.

ماده ۱۲- انتقال امانی اشیای مطالعاتی به خارج از موزه جهت انجام امور پژوهشی، آزمایشگاهی، حفاظتی و مرمتی به مدت بیش از یک روز، با موافقت معاونت میراث فرهنگی از طریق اداره کل موزه ها امکان پذیر است.

ماده ۱۳- انتقال امانی اشیاء ثبتی و مطالعاتی به خارج از کشور جهت انجام امور پژوهشی، آزمایشگاهی، حفاظتی و مرمتی، مستلزم اخذ مجوز از ریاست سازمان و انعقاد تفاهم نامه می باشد.

ماده ۱۴- این دستورالعمل در ۱۴ ماده، ۸ بند و ۶ تبصره تنظیم گردیده و اجرای کلیه مفاد آن پس از ابلاغ لازم الاجرا است.

۱۱. مکانیزم های نظارت بر کلیه نقل و انتقالات اموال فرهنگی- تاریخی شامل برگزاری نمایشگاههای درون و برون سازمانی، نمایشگاههای خارج از کشور و انتقال قطعی بین موزه ها

کلیه مراحل نقل و انتقال اشیا از مرحله بررسی درخواست، تایید، اخذ مجوز و کنترل بر اجرای آن در این واحد صورت می گیرد. این امر باعث ایجاد یک سیستم نظارتی دقیق بر اموال فرهنگی - تاریخی بوده و از ایجاد تشتبه و از درهم ریختگی در امر انتقال بین واحدها جلوگیری می کند، همچنین باعث ایجاد کنترل دقیق بر امر بازگشت اشیا به مبدأ می شود. بدیهی است انجام این امر باید قانونمند و اصولی باشد تا مخاطره ای اشیا را تهدید نکند. دستورالعمل شماره ۸۴۲/۱-۵۰۹۷ مورخ ۸۴/۵/۱۰ تهیه شده در این واحد کلیه نقل و انتقالات نمایشگاهی را با رعایت مراحل مندرج در آن امکانپذیر ساخته است. در تشریح این دستورالعمل باید گفت که کلیه نقل و انتقالات نمایشگاهی با رعایت مراحل مندرج در آن امکان پذیر است. در تشریح این دستورالعمل باید اضافه کرد که نقل و انتقالات سازمان انواع گوناگونی دارد که این دستورالعمل به کلیه جنبه های آن توجه کرده و در دو بخش درون سازمانی و برون سازمانی به آن پرداخته است. در قسمت درون سازمانی اخذ مجوز مربوطه از مسئولان ذیربسط به عنوان اولین مرحله مورد توجه قرار داده شده همچنین به مسئولیت واحدهای برگزار کننده و امنای اموال فرهنگی در حفظ و حراست و نگهداری اموال و سایر مراحل کار اشاره شده است. محدودیت و منع انتقال آثار در معرض آسیب، مستندسازی، بسته بندی مناسب، حصول اطمینان از جنبه های امنیتی مکان و مسیر انتقال، و سایر مواردی که در دستورالعمل لحاظ شده همگی مؤید توجه به حساسیت اموال فرهنگی به خصوص هنگام انتقال به نمایشگاههاست.

در بخش برون سازمانی نیز کلیه موارد فوق لازم الاجراست، به خصوص هر گونه مستندسازی از آثار اعم از نسخه برداری، تصویر برداری، تهیه میکروفیلم، اسلاید و اسکن از آثار منتقل شده به نمایشگاههای خارج از سازمان ممنوع است مگر با تأیید مسئولان ذیربسط، در ضمن برگزاری این نمایشگاهها منوط به اخذ مجوز از وزارت دارایی است.

در مورد نمایشگاههای خارج از کشور به ضوابط خاصی در این دستورالعمل اشاره شده از جمله اینکه انتخاب اشیا باید از طرف شورایی مشکل از کارشناسان داخل تایید شود. انتخاب و انتقال اشیای منحصر به فرد مجاز نیست مگر موضوع جزو ضروریتهای خاص مدیریتی قرار گیرد که باید ارزیابی بیمه ای از آثار

صورت پذیردو خروج اشیا منوط به اخذ مجوز از هیئت وزیران باشد و مواردی دیگرکه در حال حاضر کلیه این موازین هنگام نقل و انتقال اشیا لازم الاجرا بوده و تا کنون و حتی قبل از ابلاغ این دستورالعمل نیز رعایت می شده است. خاطرنشان می سازد معاونت اموال فرهنگی - تاریخی اداره کل موزه ها که مسئول نظارت و کنترل بر کلیه اموال منقول در سطح سازمان است دقیقاً به انتقالات اموالی چه درون سازمانی و چه برون سازمانی کنترل داشته هیچ نقل و انتقالی بدون نظارت این واحد و خارج از دستورالعمل مربوطه صورت نمی گیرد.

فرم های مربوط به نقل انتقالات اموال :

پیوست ۱



اداره کل موزه ها فرم درخواست انتقال اموال فرهنگی - تاریخی

صفحه:

مجوز انتقال دائم موقت بر طبق مجوز ریاست سازمان به شماره مورخ از
به موزه / نمایشگاه موزه

ردیف	نام شعبه	مشخصات	شماره اموال	تعداد	تصویر	ملاحظات
						شماره:

امین اموال تحويل دهنده:

امین اموال تحويل دهنده:

مدیر کل موزه ها:

مدیر واحد تحويل دهنده:

معاونت میراث فرهنگی:

ذیحساب و مدیر کل امور مالی:

فرم ۱۹ - سند انتقال قطعی

شماره.....
تاریخ.....

سند انتقال قطعی..... مال/اموال از وزارت/موسسه/

سازمان..... واحد.....

به وزارت/موسسه/سازمان..... واحد.....

(صورتحساب فرستاده)

علاوهات	بهای		شماره مجوز	تعداد	شرح مشتملات مال (عللائق فرم رسیده)	نوع مال	سال رسیده	طبقه	شعاره برجسب	ردیف
	خرید	ارزیابی								

اموال مشروحة فوق را به موجب حکم/دستور شماره..... در تاریخ..... به خانم/
آقای..... سمت..... که به موجب نامه..... از..... معرفی
گردیده به صورت قطعی تحويل گردید. تحويل گیرنده ملزم به رعایت مقررات در حفظ و حراست و تهیه و نگهداری حساب مال/
اموال تحويلی مذکور می باشد و طرفین بایستی مراتب را برابر مقررات مربوطه به موقع به مسئولین ذی ربط گزارش نمایند.
نام و نام خانوادگی تحويل دهنده..... سمت..... امضا.....
نام و نام خانوادگی رئیس اداره تحويل دهنده..... امضا.....
نام و نام خانوادگی تحويل گیرنده..... سمت..... امضا.....
نام و نام خانوادگی ذیحساب واحد تحويل گیرنده..... امضا.....

پروانه خروج: (این قسمت صرفا برای خروج مال/اموال مشروحة فوق از درب خروج واحد انتقال دهنده باید تکمیل شود)
اجزه داده می شود مال/اموال مشروحة فوق به وسیله آقای..... محل کار..... به منظور انتقال قطعی در
 ساعت..... تاریخ..... از درب خروج خارج شود.
نام و نام خانوادگی بالاترین مقام اجرایی دستگاه انتقال دهنده یا مقام مجاز از طرف ایشان..... امضا.....
نام و نام خانوادگی نگهبان کشیک..... سمت..... امضا.....
نام و نام خانوادگی امین اموال واحد انتقال دهنده..... امضا.....

پیوست ۳

ملاحظات	تاریخ بازگشت	ساعت و تاریخ خروج	اعضا	نام و نام خانوادگی تکمیل کشید	نام و نام خانوادگی کنندۀ خروج مال	علت خروج	تعداد	نام، مشخصات کامل مال (مطابق ثبت رسیده)	نام دستور دهنده	سند انتقال		ردیف شماره برجسب
										شماره	تاریخ	

اداره / دفتر

وزارت / موسسه

..... نام و نام خانوادگی رئیس / مسئول اداره

..... نام و نام خانوادگی امین اموال

اعضا

..... نام و نام خانوادگی ذیحساب

اعضا

پیوست ۴

فرم ۱۸ - صور تجلیسه و اکذاری امنیتی یا موقت

صور تجلیسه و اکذاری امنیتی یا موقت مال/اموال از وزارت/موسسه/سازمان واحد به وزارت/موسسه/سازمان واحد

(صور تحساب فرستاده)

ملاحظات	بهای خرید		شماره مجوز	تعداد	شرح مشخصات مال (طبقه بندی فرم رسیده)	نوع مال	سال ثبت رسیده	طبقه	شماره پرجسب	ردیف
	آرزویانه	خرید								

اموال مشروخه فوق را به موجب حکم/دستور شماره.....در تاریخ..... به خاتمه/ آقای که به موجب حکم شماره.....جهت تحويل مال/اموال معرفی گردیده است به صورت امانت تا تاریخ..... تحويل گردیده. طرفین باستی مرائب را به موقع به مسئولین واحدهای ذیربط گزارش نمایند. مسئولین مربوطه در سازمان تحويل گیرنده بدون حق تصرف مالکانه مسئول اتخاذ تدبیر لازم به منظور حفظ و حراست و نگهداری حساب مال/ اموال مذکور می باشند و فهرست مال/اموال مزبور را باستی ظرف ۵ روز پس از تحويل به وزارت امور اقتصادی و دارایی ارسال و عین مال/ اموال را پس از رفع نیاز به سازمان تحويل دهنده ارسال و مراتب را به وزارت خانه مذکور اطلاع دهد.

نام و نام خانوادگی تحويل دهنده..... سمت..... امضا نام و نام خانوادگی رئیس اداره تحويل دهنده امضا

نام و نام خانوادگی تحويل گیرنده..... سمت..... امضا نام و نام خانوادگی ذیحساب سازمان تحويل دهنده امضا

نام و نام خانوادگی بالاترین مقام اجرایی دستگاه انتقال دهنده یا مقام مجاز از طرف ایشان..... سمت..... امضا

پروانه خروج: (این قسمت صرف برای خروج مال/ اموال مشروخه فوق از درب خروج واحد انتقال دهنده باید تکمیل شود). اجازه داده می شود مال/ اموال مشروخه فوق به وسیله آقای..... محل کار..... به منظور انتقال امنیتی در ساعت..... تاریخ..... از درب خروج خارج شود.

نام و نام خانوادگی بالاترین مقام اجرایی دستگاه انتقال دهنده یا مقام مجاز از طرف ایشان..... امضا

نام و نام خانوادگی نگهبان کشیک..... سمت..... امضا

نام و نام خانوادگی امن اموال واحد انتقال دهنده..... امضا

۱۲. آشنایی با نحوه عملکرد امنی اموال فرهنگی - تاریخی

از دیگر وظایف معاونت اموال اداره کل موزه ها نظارت بر چگونگی عملکرد امنی اموال در سطح کشور است. امنی اموال به لحاظ پذیرش مسئولیت نگهداری اموال منقول به لحاظ کیفیت عملکرد تحت نظارت این واحد قرار گرفته کنترل می شوند. این نظارت در زمینه های زیر اعمال می شود.

اولین مرحله نظارت بر عملکرد یک امین اموال در زمان تحويل و تحول اموال صورت می پذیرد، یعنی در زمانی که یک امین اموال به دلایل مختلف از جمله بازنشستگی، عدم حضور و اموال تحت ابواب جمعی خود را به امین اموال جدید تحويل می دهد. در این زمان کارشناسان اداره کل موزه ها برای کارشناسی دقیق آثار در محل حضور می یابند تا چنانچه اثر مربوطه با مندرجات فرمهای دولتی مطابقت نداشته باشد، کارشناسی شده اشتباها موجود ببرطرف گردد. در این زمان امین اموال با نحوه ثبت و ضبط اموال، نگهداری اشیا تفکیک طبقه بندی و ساماندهی اولیه اشیا نیز آشنا می شود. هر امین اموال پس از پایان این کار موظف به انجام یک سری وظایف محوله از جمله تکمیل فرمهای مربوطه، ارسال شماره های اموالی به ذیحسابی و است که همه این مراحل را کارشناس، مورد نظارت دقیق قرار می دهد.

نحوه نگهداری اثر در دست امین اموال از جمله مواردی است که کارشناسان مورد ارزیابی قرار می دهند. همچنین همکاری آنها هنگام برگزاری نمایشگاهها، هنگام برخورد با ارباب رجوع، دقت و ابتکار عمل، پژوهش و تحقیق روی آثار ، پیگیری و ممارست در زمینه تجهیزانبارها، ثبت و ضبط دقیق ، تکمیل شناسنامه های عمومی و تخصصی، مورد توجه قرار می گیرد. چنانچه امنی اموال با اموال تحت ابواب جمعی خود به نوعی با مشکل مواجه شوند به عنوان مثال وجود آثار موزه ای در میان آثار غیر موزه ای، جداسازی اموال مطالعاتی ، تداخل اموال فرمهای مختلف با هم با نظارت و کارشناسی کارشناسان اداره کل موزه ها موضوع قابل پیگیری است. با اعزام گروه کارشناسی نسبت به انجام این امور اقدام لازم به عمل می آید. کلیه وظایف محوله به امنی اموال در ابتداء تعریف شده سپس مراحل انجام این امور اقدام نظارت و کنترل دقیق قرار می گیرد. از جمله سایر موارد نظارت، کنترل صور تجلیسات نقل و انتقال، جمع آوری مدارک مربوط به امنی اموال و ایجاد بانک اطلاعاتی امنی اموال است برای انجام این امر فرمهای مخصوصی تهیه شده که امنی اموال هر ساله موظف به تکمیل آنها هستند. در این فرمها کلیه اطلاعات پرسنلی و کلیه اطلاعات اموالی شامل تعداد آثار ، سابقه کار، مدرک تحصیلی، تعداد آثار مستندسازی، انواع آثار و سایر موارد لازم قیده شده که با تکمیل آنها آرشیو اطلاعات این تعداد از همکاران در اداره کل موزه ها تشکیل می شود. پیگیری صور تجلیسات، احکام، تکمیل فرمهای مربوط به بازدید از انبارها و دفاتر و مخازن از جمله مواردی است که عملکرد امنی اموال را تحت نظارت دقیق در می آورد.

با توجه به کلیه اطلاعات موجود از اموال در دست امنی اموال و بر اساس آیین نامه اموالی این واحد، مزایای متعلق به آنان را هر شش ماه یک بار ارزیابی کرده ضمن اعلام به ذیحسابی سازمان به نوعی از زحمات آنان تقدیر به عمل می آید.

خاطر نشان می سازد اداره کل موزه ها علاوه بر اعزام کارشناس برای ارزیابی عملکرد امنای اموال همواره پاسخگوی تعداد زیادی از آنان از طریق مراجعه حضوری است که طبعاً راهکارهای لازم را در همه زمینه های عنوان شده به آنان ارائه می کند.

اداره کل موزه ها برای نظارت بر عملکرد امنای اموال با واحد اموال ذیحسابی سازمان در ارتباط مستقیم است و این دو واحد با همکاری هم به طور مشترک نظارت بر این مهم را به عهده دارند. ذیحسابی سازمان به عنوان نماینده وزارت دارایی و امور اقتصادی عهده دار کنترل حساب و کتاب اموال در سازمان است و آثار را از نظر کمیت کنترل می کند، ولی اداره کل موزه ها کنترل کیفیت اموال را برعهده دارد. نظارت بر امنای اموال محصول عملکرد و همکاری مشترک این دو واحد سازمانی است که در انجام آن دقت نظر خاصی اعمال می شود.

۱۳-آشنایی با چگونگی نظارت بر نحوه نگهداری و مرمت اموال فرهنگی و تاریخی :

آنچه به عنوان ساماندهی آثار موزه ای باید بدان توجه نمود ؛ بررسی و مطالعه آثار و بررسی شیوه های حفظ و نگهداری آنها می باشد . در این خصوص ، ضرورت بررسی مبانی نظری حفاظت و مرمت اشیاء تاریخی - فرهنگی امری ضروری بوده و مراحل اجرایی کار ، بر اساس مطالعات تخصصی و با شناخت آثار صورت می پذیرد . هدف کلی ساماندهی آثار موزه ای را می توان ، آگاهی یافتن از کمیت و کیفیت آثار ، میزان آسیب های واردہ بر آثار و اولویت های مرمتی در مجموعه ، شرایط نگهداری و ارائه طرح مناسب جهت حفاظت و نگهداری هر یک از مجموعه ها ، دانست.

بررسی و مطالعه فن شناسی و طبقه بندی آثار در امر حفاظت و ارزیابی آماری آنها . (با براورد آمار مواد سازنده ای آثار ، بهتر می توان آرشیو موزه و ویترینها را طراحی نمود .

تهیه دستورالعمل مستند تصویری از طریق عکاسی برای هر یک از اشیاء و آسیبها و آرشیو نمودن آنها .

تهیه دستورالعمل مرتب نمودن و ساماندهی اشیاء در آرشیو و ویترینها به طور منظم .

تهیه دستورالعمل انجام شیوه های مختلف حفظ ، نگهداری و مرمت آثار با بررسی آسیب ها .

تهیه دستورالعمل ارائه روش های مطلوب و استاندارد شیوه های آرشیو آثار در مخزن موزه .

تهیه دستورالعمل ایجاد شرایط مطلوب نگهداری از آثار .

تهیه دستورالعمل وارد نمودن اطلاعات در بانک اطلاعاتی کامپیوتری به منظور سهولت در گزارش گیری از داده ها .

پردازش داده ها و نتیجه گیری .

تهیه دستورالعمل نحوه و میزان عکسبرداری از آثار موزه ، تهیه دستورالعمل در جهت جلوگیری از عکسبرداری های نامناسب و مکرر از آثار موزه

تهیه دستورالعمل های لازم جهت نگهداری ، حمل و نقل ، بسته بندی و به نمایش گذاشتن آثار در کل نتایج حاصل از مشاهدات میدانی ، بررسی های محیطی ، مطالعه کلی بر نحوه مرمت و حفاظتی روی آثار ، کیفیت مراقبت و روند فرسایش در مورد آثار موجود در مجموعه ، این ضرورت را نشان می دهد که در مورد چگونگی ذخیره سازی آرشیوی آثار ، حساسیت بیشتری اعمال نمود و در اولویت

اقدامات هدفمند موزه‌ای، محل مناسب با عوامل مخرب محیطی کنترل شده، تدارک دید؛ در این حال است که آثار، تا سالهای متمادی می‌تواند به حیات خود ادامه داده و برای نسل‌های آتی محفوظ بماند.

شرایط محیطی موزه

یکی از وظایف اصلی موزه‌ها حفاظت و نگهداری از اشیاء داخل آن هاست و مسلمًاً منظور از گذاشتن شیء در یک موزه این است که آن شیء از خدمات عوامل متعدد طبیعی و عوامل ساختگی که آن را تهدید می‌کند، در امان باشد. اما پاره‌ای از این عوامل در داخل موزه نیز اشیاء را تهدید به فساد تدریجی و نابودی می‌کنند. از جمله‌ی این عوامل می‌توان درجه حرارت، نور، رطوبت و آلودگی هوا را نام برد که در یک موزه‌ی مناسب، تمامی این عوامل بایستی تحت کنترل و نظارت قرار گیرند از سوی دیگر توجه به این نکته نیز ضروری است که تغییرات داخلی و خارجی موجب تخریب اثر می‌شوند.

در معماری موزه، پیش‌بینی‌های لازم برای کنترل نور آن می‌باشد صورت گیرد:

یکی از خطرات جدی آثار هنری نگهداری شده در موزه‌ها نور مخرب می‌باشد که بسیاری از مواد از جمله پارچه‌ها، آبرنگها، نقاشیها و نسخ خطی تذهیب دار، حساسیت بیشتری دارند. در حالی که برای مطالعه یا لذت بردن از تماسی آثار هنری، نور روز یا نزدیک به آن ضروری است، ولی در صورتیکه آثار در معرض نور کنترل نشده قرار گیرند، در مواد حساسی چون رنگدانه‌ها، و مواد رنگی، تغییرات فتوشیمیابی صورت گرفته و اشیاء پارچه‌ای ترد و ضعیف می‌شوند. اشعه ماوراء بنفس نور، مخرب‌ترین بخش آن است. استفاده از ورقه‌های ویژه پلاستیک حاوی ترکیبات جذب کننده پرتوهای ماوراء بنفس بخش آن است. استفاده از ورقه‌های ویژه پلاستیک حاوی ترکیبات جذب

باید در نظر داشت که لامپهای فلورسنت هم پرتوهای ماوراء بنفس پخش می‌کند که با استفاده از اینگونه مواد پلاستیکی همچون پلکسی گلاس می‌توان از مقدار این پرتوها کاست. در سالهای اخیر پیشرفتهای زیادی در ارتباط با نور موزه‌ها و مقابله با خطرات ناشی از آن صورت گرفته و برای به حداقل رساندن آسیبهای ناشی از نور موارد زیر مورد توجه قرار می‌گیرد. هنگامی که سالن نمایشگاهها و مخازن اشیاء در دسترس عموم نیست، تاریک نگاهداشته می‌شوند. به جای استفاده از نورپردازی مسقیم، از نور بازتابی و یا نور پخش شده استفاده می‌شود. در انتخاب لامپهای فلورسنت دقت لازم به عمل می‌آید تا حد اقل پرتوهای ماوراء بنفس را ساطع کنند. این موارد خصوصاً در فضاهایی که اشیاء حساس و ارزشمند، مانند پارچه‌ها، آب رنگ‌ها و اسناد و مدارک نقش دار نگاهداری می‌شوند، مورد اهمیت بیشتری خواهد بود.

کنترل رطوبت و دما نسبی محیط: رطوبت نسبی و دمای محیط اثرات تعیین کننده‌ای بر پایداری و استحکام شیء دارد. با کنترل شرایط محیطی موزه‌ها (یعنی کنترل دما و رطوبت محیط) می‌توان از تخریب تدریجی اشیاء جلوگیری نمود.

با آنکه آثار هنری و تاریخی با قرار گرفتن در برابر تغییرات ناگهانی دما و رطوبت فرسوده شده و می‌پوسند،

باید در نظر داشت که برخی از آثار هنری در اثر تغییرات جوی روزانه نیز ممکن است به همین شدت تحت تأثیر قرار گیرند .مثلاً نقاشیها (چه نقاشیهای روی بوم و چه روی چوب) نسبت به تغییرات هوا بسیار حساسند و این حساسیت را در برابر تغییر و افت و خیز متناوب رطوبت نسبی تغییرات بعدی یا فیزیکی در آن رخ میدهد و اینگونه تغییرات به نوبه خود باعث ایجاد فشار و تاب دادن بستر و لایه رنگ خواهد شد. در نتیجه این حرکات ممکن است فشار و تاولهایی به وجود آید و رنگ طبله کرده و بریزد. بدین ترتیب ضروریست که موزه‌ها مجهز به دستگاه‌های تهويه مطبوع باشند، تا علاوه بر ثابت نگهداشتن و کنترل رطوبت و دما عمل دفع گرد و غبار نیز انجام شود.

هوا:آلودگی

در موزه‌هایی که در نزدیکی دریاها هستند هوای مرطوب و حاوی نمک دریا، به کمک باد، به سمت خشکی آمده و با از دست دادن رطوبت خود، دارای ذرات بسیار ریز و پراکنده بلورهای نمک می‌شود. این هوا وارد فضای داخلی شده و مقادیر بسیار جزئی نمک را بر آثار باقی می‌گذارد. نمک ماده‌ای رطوبت گیر است که با بوجود آوردن رطوبت در اطراف خود باعث رشد میکروارگانیزمها می‌شود که مشکلات عمدہ‌ای را برای اینگونه آثار هنری فراهم می‌آورد. بهتر است در اینگونه مکانها آثار حساس را در کمد یا ویترینهای مخصوص قرار داده و از نمایش و نگهداری آنها در ویترینهای روباز دوری کرد. دومین مسئله بر اثر آلودگی‌های هوا در مکانهای مجاور شهرها و مناطق صنعتی به وجود می‌آید. زیرا با اینکه می‌توان از ورود دوده و خاک جلوگیری کرد، لیکن به جز استفاده از تأسیسات گران قیمت تهويه مطبوع، راه دیگری برای جلوگیری از ورود گازهای گوگردی وجود ندارد. این گازها با تمام فلزات قدیمی به جز طلا ترکیب شده و سولفورهای تیره رنگ را به وجود می‌آورد. همچنین به لایه‌های بسیار نازک رنگ حاوی سرب سفید آسیب جدی وارد می‌کند. گاز انیدرید سولفور در نهایت به اسید سولفوریک تبدیل می‌شود و نقش خورندگی این اسید بر موادی که در تماس با هوا هستند، مثل سنگهای ساختمانی و فلزات، کاملاً مشهود است. سرچشممه پوسیدن کاغذ و اشیاء پارچه‌ای در نهایت به این اسید برمی‌گردد، و همین ماده موجب پودر شدن و پوسیدن شیرازهای چرمی کتابها می‌شود. تنها راه محافظت از آثار هنری و تاریخی در مناطق صنعتی و نزدیک دریا، جلوگیری از ورود این عوامل مخرب به درون موزه‌ها و نمایشگاهها است. که این امر با استفاده از قفسه‌های بسته و ویترینهای مخصوص قابل انجام است

نگهداری:
با توجه به مطالبی که توضیح داده شد، مرمت‌گران، موزه داران و دیگر افراد مسؤول نگهداری آثار تاریخی و هنری، باید از خطرات ناشی از عوامل محیطی بر اشیاء، آگاهی داشته و چگونگی جلوگیری از آسیبهای احتمالی را مد نظر داشته باشند، تا بدین ترتیب بتوانند وضعیت هریک از اشیاء را مورد مطالعه قرار دهند

معیارها و استانداردهای مخازن موزه ای

دارا بودن شرایط یک مخزن ایده آل خود به حفاظت و نگه داری بهتر از اشیاء کمک شایانی است، مخزن باید کاملاً "خشک و عاری از رطوبت باشد، نور کافی به آن نتابد و به بهترین نحو نیز تهويه گردد. وسعت مخزن و انبار یک موزه باید کافی باشد و از فشردگی بیش از حد اشیاء دریک مخزن پرهیز شود. داشتن چنین شرایط مطلوبی همیشه میسر نمی باشد چون که به علت کمبود فضاهای معیار موزه‌ای در کشورهای در حال توسعه غالباً "موزه ها در ساختمان هایی که در اصل برای این منظور ساخته نشده اند و بعدها با تغییر کاربری بنا تبدیل به موزه شده اند قرار گرفته اند، در نتیجه برای انبار کردن مجموعه موزه از فضاهای نامناسبی همچون اتاق های زیرشیروانی، حمام و دستشویی ها و زیرزمین ها که در واقع بدترین محل برای نگهداری آن ها هستند استفاده می شود. در نتیجه ایجاد فضای مناسب برای یک مخزن اولین گام جهت حفاظت و نگه داری از اشیاء خواهد بود و همچنین استفاده از روش ها و ابزارهای علمی برای نگه داری مجموعه های موزه ای به ویژه انبارها یک اصل مهم در امر موزه داری است. کاربرد این روش ها می تواند بدون تحمل مخارج سنگین، گره گشای بخش عظیمی از مسائل نگه داری مجموعه های موزه ای کشور شود.

با توجه به شرایط موجود در جوامع امروزی از دیدگاه اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی که بر مخازن موزه ای حاکم است، مخازن موزه ای باید دارای معیارها و استانداردهای تعریف و تجربه شده ای باشند که البته رسیدن به این ایده آل ها بستر و زمینه مناسبی را طلب می کند.

ویزگی هایی که یک مخزن را به ایده آل ها نزدیک تر می کند:

۱- کنترل عوامل محیطی؛ محیط مخزن با توجه به حساسیت اشیاء به عوامل محیطی، طراحی و ایجاد می شود. این عوامل مواردی چون رطوبت نسبی، دمای محیط، نور، آلودگی های زیست محیطی، ارتعاش و لرزش، موجودات میکروسکوپی، جانوران موذی و غیره را شامل می شود. در مورد هر کدام از این عوامل راه حل های پیشگیری و کنترلی وجود دارد که با تدبیر موزه داران حفاظت گر و استفاده از وسایل و تجهیزات مناسب امکان پذیر می باشد.

۲- امنیت فیزیکی؛ از خطرات عمده ای که مخازن موزه ای را تهدید می کند، سرقت و خراب کاری است، که ممکن است توسط افراد غیر مسئول و با اندیشه های غیر فرهنگی انجام می گیرد. با حذف عوامل نفوذ و وسوسه انگیز و هم چنین به کارگیری سیستم های امنیتی و نگهبانی می توان از این خطرات پیشگیری کرد.

۳- امکانات پیشگیری از حوادث غیر مترقبه؛ حوادثی که می توانند به مخزن و اشیاء موجود در آن آسیب برسانند عبارتند از: سیل، زلزله، آتش سوزی، حملات نظامی و نظایر آن که برای جلوگیری از هر یک روش ها و شرایطی لازم است که رسیدن به آنها مخزن را مطلوب می کند و اشیاء را از گزند این حوادث در امان می دارد.

۴- دسترسی به شیء؛ امکان دسترسی سریع و آسان به اشیاء برای موزه دار حفاظت گر که مسئولیت مستقیم اشیاء بر عهده اوست از نقاط قوت یک مخزن استاندارد محسوب می شود. نزدیک شدن به این

مسئله در سیاست های کلی یک موزه و ارائه خدمات به مخاطبین و نیز استفاده بهینه از مخزن موزه موثر است.

۵- معماری مخزن؛ بنایی که برای مخزن در نظر گرفته می شود، الگوی خاصی برای خود می طلبد. مخزن باید در زیرزمین ساختمان ایجاد شود، ارتباط فیزیکی مخزن با سایر قسمت های موزه باید در طراحی و اجرای آن اعمال شود خصوصاً ارتباط با بخش مرمت موزه، تالارهای اصلی و بخش موزه داری که این امر در حمل و نقل اشیاء و دسترسی به آن ها و هم چنین مرمت و پژوهش روی اشیاء به آسانی و با کم ترین آسیب همراه خواهد بود.

مخزن بایستی امکان گردش هوای کافی جهت برقراری دما، رطوبت نسبی یکنواخت و مسدود کردن نفوذ گازهای خورنده همانند بخارهای اسیدی و قلیایی را دara باشد. حذف کامل ذرات معلق در مجموعه های موزه های غیر ممکن است. به حال غلظت بالای آن ها در یک محدوده مشخص می تواند موجب تخریب فلز شود. در صورتی که هوای اتاق به اندازه کافی تهويه شود می توان از این روند ممانعت به عمل آورد. نصب هواکش در مخازن می تواند به برقراری جریان هوا کمک نماید.

۶- بررسی خطرات آلودگی محیط داخلی موزه ، مطالعه مواد مورد استفاده در ساختمان و داخل ویترین ها، مطالعه رنگها و مواد ساختمانی مورد استفاده در تالارها

۷- موزه دار حافظت گر؛ در مخزن افرادی به فعالیت مشغول هستند که از آن جمله می توان به موزه دار حافظت گر اشاره کرد. این شخص در زمینه موزه داری دارای مطالعات و تجاربی می باشد و نسبت به اشیاء و شرایط مطلوب نگه داری آنها مطالعه و شناخت کافی دارد. استفاده از این نیروهای متخصص در مخزن موزه، از معیارهای مخازن موزه ای می باشد.

۸- بازرسی ها؛ بازدید مدام از مخزن و کنترل شرایط محیطی داخلی مخزن موزه، ثبت گزارشات و مشاهدات و همچنین استفاده از ابزارهای سنجش و دستگاه های کنترل کننده از استانداردهای عمدئ یک مخزن به شمار می آیند.

۱-۱- بازدیدهای روزانه

از جمله کارهای روزانه در مخزن اندازه گیری و ثبت رطوبت نسبی و دمای محیط است، تا برای اقدامات آتی مورد استفاده قرار گیرند. در زمان بروز نوسانات شدید محیطی، باید اشیاء حساس را به محل های امن تر با شرایط محیطی پایدارتر منتقل کرد.

۲-۱- بازدیدهای هفتگی

این بازدیدها در هر هفته و به طور منظم انجام می گیرد. تا اشیاء، واحدهای مختلف نگه داری آثار و شرایط محیطی مخزن از جهت علائم هجوم حشرات، یا تغییرات دیگر در محیط و یا بر روی اشیاء مورد ارزیابی قرار گیرد. هم چنین محیط مخزن را به منظور جلوگیری از انباشت غبار و آشغال بازرسی نمود. در صورت نیاز قفسه ها را با استفاده از جارو برقی خاک رویی کرد. وسائل و تجهیزات کنترل و بازرسی محیط را به دقت بررسی کرد و نیز وضعیت اشیاء را از این لحاظ که به پوشش و محافظ و یا تغییر و جابجایی نیاز داشته باشند، مد نظر داشت.

۳-۱- بازدید های سه ماهه و یا شش ماهه

در پایان هر فصل و قبل از شروع تغییرات جوی باید از تاسیسات مناسب و خاص آن فصل بازدید نمود و از صحت آن ها اطمینان حاصل کرد. این امر موجب پیشگیری از برخی عوامل آسیب‌رسان طبیعی به اشیاء موجود در مخزن منجر خواهد شد. در غیر این صورت فوراً واحد های تاسیسات، تعمیرات و نگهداری را آگاه کرد، تا نسبت به راه اندازی آن‌ها اقدام کنند.

اشیاء را به جهت مشاهده علائم آسیب و تغییرات قابل ملاحظه مورد بازرسی قرار داد و اقدامات پیشگیرانه از بروز آسیب‌های احتمالی اقداماتی به عمل آورد.

اشیایی را که بر اثر رطوبت در معرض حمله قارچ‌ها و دیگر میکرو ارگانیسم‌ها قرار می‌گیرند، مانند آثار چوبی، چرمی، منسوجات و نظایر آن را باید به دقت کنترل و بازرسی کرد. علائم خوردگی فعال در اشیاء فلزی را باید جدی گرفت و راههای مقابله با آن را مد نظر قرار دارد.

قبل از این اشاره شد، که هر یک از گروه‌های اشیاء موزه‌ای، نیاز به روش‌های نگه داری خاص به خود دارند. و به این منظور آنها را در واحدهای کوچک‌تر مخزن که شرایط مهیا باشد، نگه داری می‌کنند. واحدهای مخزن شامل دیوارها، طاقچه‌ها، قفسه‌های چوبی و یا فلزی، کابینت‌های کشودار، سکوها یا محفظه‌های لوله‌ای برای بافته‌های بزرگ‌تر (قالی، قالیچه و گلیم) و... باشد. انتخاب روش و مواد بستگی دارد، به منابع موجود در موزه و نوع اشیایی که باید نگه داری شوند.

۹- مخازن قابل مشاهده؛ امکان بازدید از مجموعه مخزن برای افراد و ایجاد چنین امکانی به وسیله موزه یک ایده آل است که با مشکلاتی همراه می‌باشد، با برطرف کردن آن‌ها مخزن موزه به شرایط مطلوب نزدیک می‌شود.

۱۰- ظرفیت مخزن؛ استفاده از همه ظرفیت مکانی مخزن و انعطاف پذیر بودن و امکان تغییرات فضایی با استفاده از تجهیزات به کار رفته در مخزن، مخزن را با معیارهای علمی سازگار می‌سازد.

۱۱- اطلاعات و شناسنامه اشیاء؛ اطلاعات اشیاء موزه‌ای معمولاً به سه صورت شفاهی، نوشتاری و دیجیتالی می‌باشند که بهترین حالت ارائه اطلاعات به پژوهشگران و بازدیدکنندگان به صورت دیجیتالی و کامپیوتری است. با نمایش عکس، فیلم و متن از اشیاء موجود در مخزن، امکان بهره برداری از آن‌ها به وسیله مخاطب، بیشترین بازدهی را خواهد داشت.

حمل و نقل و جابجایی آثار به صورت نامناسب، خود، یکی از عوامل آسیب جدی در مورد آثار محسوب می‌شود که بی‌توجهی نسبت به این مسئله خصوصاً هنگام حمل و نقل آثار آسیب‌دیده، سبب ایجاد صدمات زیادی در آنها شده است. جهت جلوگیری از این قبیل آسیبها، کلیه مراحل جابجایی آثار در زمان برپایی نمایشگاهها، پاکسازی موزه و... با نظارت و انجام بسته‌بندی مناسب اجرا می‌شود

با توجه به اهمیت رعایت ضوابط و شرایط حفاظتی در جابجایی و انتقال آثار می‌بایست شرح اقداماتی تهیه گردد که در آغاز و طی فرآیند جابجایی در حوزه‌های مختلف مطابق با آن با آثار برخورد گردد.

اقداماتی چون کنترل شرایط محیطی (مانند دما، رطوبت، تهویه مطبوع، میزان و شدت نورهای مریبی و نامریبی)، برخورد مناسب با مجموعه‌ها، رسیدگی به مجموعه‌ها (مثل برنامه منظم غبارروبی و نظافت آثار، کنترل و ثبت مشاهده آفات)، حمل و نقل مناسب (چون نگهداری و انبار، بسته بندی و جابه جایی).

شناسایی آثار نیازمند مرمت

مطالعه آسیب‌های موجود در آثار و بررسی انواع آنها بر اساس جنس ساختاری.
شناسایی و تعیین میزان نوع آسیب‌ها (فیزیکی، شیمیایی، بیولوژیکی) و سنجش آماری آنها.

بررسی مجموعه عوامل آسیب رسان بر مجموعه آثار موجود.

تهیه مستند تصویری از طریق عکاسی برای هر یک از اشیاء و آسیبها و آرشیو نمودن آنها.

مرتب نمودن و ساماندهی اشیاء در آرشیو و ویترینها به طور منظم.

برآورد آماری از آثار با آسیب دیدگی‌های شدید و اولویت بندی آنها برای مرمت فوری.

شناسایی آثار با آسیب که نیازمند به مرمت فوری هستند.

لزوم شناخت دقیق آثار تاریخی - فرهنگی و ویژگی مواد به کار رفته در آنها، تحقیق و درک فن‌آوری‌های کهن، آشنایی با واکنش مواد و عناصر مختلف استفاده شده در یک اثر در برابر تأثیر عوامل گوناگون محیطی، شناخت فرآیندهای فرسودگی و تخریب همپای ضرورت‌های مطرح برای شناخت تأثیر روش‌های متفاوت حفاظت و مرمت آثار و بهینه سازی آنها، تلفیق روش‌های سنتی و بومی حفاظت و مرمت با شیوه‌های جدید و روز جهانی، آشنایی با خواص مواد مورد استفاده در امر حفاظت و مرمت و آگاهی از تأثیرات جانبی آنها بر آثاراز دیگر تکالیف همکاران حوزه مرمت می‌باشد.

۱۴- مروری بر وظایف فرابخشی (درون سازمانی)

الف. همکاری با معاونت امور بین الملل، حقوقی و مجلس درباره پیگیری اموال مسروقه و انجام تکالیف مرتبط با کنوانسیون ۱۹۷۰ و ۷۲ یونسکو

ب. همکاری با پژوهشکده باستان شناسی برای تدوین برنامه‌های پژوهشی درباره اموال فرهنگی - تاریخی

ج. همکاری با پژوهشکده حفاظت و مرمت آثار تاریخی

د. همکاری با مدیریت پاسداران میراث فرهنگی (یگان حفاظت) برای ایمن سازی موزه‌ها و اماكن نگهداری اموال

ه- همکاری با دفتر حقوقی و املاک برای تهیه پیش نویس لواح قانونی مربوط به حفاظت اموال

وظایف فرابخشی (برون سازمانی)

الف. شناسایی و معرفی آثار هنری و تاریخی موجود در مجموعه‌های خصوصی

ب. شناسایی کلیه اموال فرهنگی - تاریخی موجود در سازمانها و نهادهای عمومی و دولتی و غیر دولتی

ج. تاسیس و ایجاد موزه‌های مشارکتی و منطقه‌ای با همکاری نهادها و سازمانهای دولتی و غیر دولتی

د. ایجاد ارتباط با موزه‌های سایر کشورها از طریق کمیته بین المللی موزه‌ها (ایکوم)

